

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VI. évfolyam, 1. (21.) szám 2022. március

Lapunk tartalmából

Rajtkő	3
A Rektori Hivatalból jelentjük	4
Sikeres az együttműködés a Kincsem Parkkal	4
Dr. Sótonyi Péter székfoglaló előadása	5

Egy különleges évfolyam doktoravatója	6
Adománygyűjtés Dr. Csukás Zoltán szobrára	11

Vizsga után, rendelés előtt az ÁTE-standon	20
A százéves Dr. Lami Gyulát köszöntötte az Egyetem	21

Dr. Vincze Zoltán:
"Katalizátor szerepre törekszik a Kémiai Tanszék" 14

Zákány Benjámín:
"Azt kérdezik, mikor jövök már haza doktorként?" 17

Országos Állatorvos Bál 22

Egy igaz magyar hazafi emlékezete	24
In memoriam – Dr. Hajós Ferenc egyetemi tanár, agykutató	25
Paládi József, A taxis	26
Dr. Kassai Tibor új könyve egy régi birodalomról	26
Kiváló TDK Szervező Díjban részesült Dr. Rácz Bence és Dr. Battay Márton	27
Beszélgetés Maitha Alhassanival	
Gyakorlat teszi a mestert	28
Interview with Maitha Alhassani	
Practice makes perfect	30
The starting line	32
"Chemistry Department aims to become a catalyst"	33
"They keep asking me when I return home as a doctor"	34

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótonyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt. **Orgován Katalin** vezérigazgató. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujzag/webhelyen> is olvashatók.

Rajtkő

Az év első két hónapja olyan gazdag volt eseményekben, hogy az egyetemi élet sűrítményének is tekinthető. Vizsgaidőszak, pályaválasztási vásár a felvételizőknek, állásbörze a diploma felé közeledőknek, doktorrá avatási ünnepség. Sporthasonlaltal élvezve a versenyzők lendületével rajtoltunk, szinte a medence közepén csapódtunk a vízbe. Mintha habzsolnánk a lehetőségeket a cselekvésre az elmúlt két év béklyóitól szabadulva.

Az Educatio Nemzetközi Felsőoktatási Kiállításra ma már biztosabban lehet számítani, mint a havazásra. Az idén is eljöttek a csillogó szemű középiskolások a standunkra. Kérdéseikben a kíváncsiság mellett felfedezhető volt az állatorvosi munkával kapcsolatos felelősségérzet.

Az Állatorvosi Állásbörze öt éve elültetett fája egyre nagyobb hozamú. A kiállítók szívesen jönnek, mert okos hallgatókkal találkozhatnak. A Bonafarmnál harmincan regisztráltak gyakorlatra. Aki felkereste az aulát, több ajánlatot is meghallgatott. Nem igazolásért jöttek, mint sokan korábban, hanem szünetben, lyukasórában, és tudatosan érdeklődve. Mégiscsak hatékonyabb egy füst alatt megismerni a mai munkaadói trendet, mint időigényes állásinterjúk sorából leszűrni a tanulságokat.

Az állásbörzéknek azonban nemcsak az az értelmük, hogy a néhány órányi nyitva tartásuk alatt már állást is találjon a hallgató. Érdemes megismerkedni életutakkal, azzal, hogy más ember, akár egy végzett állatorvos, miként éli meg örömeit és a fájdalmait, hiszen az élet sokkal

több annál, mint hogy valaki diplomát szerez, azután 40-50 éven át dolgozik.

Ezért volt különösen érdekes a beszélgetés Dr. Baji Balázssal, aki párhuzamosan tanult az István utcában és sportolt gátfutóként a világban. Szeretett tanulni és azért választotta az Állatorvostudományi Egyetemet, mert itt kell is tanulni. Bár nyitott volt bármely állat gyógyászata iránt, mégis a kisállatokat választotta, azért, mert így nem kellett attól félnie, hogy megsérül egy szarvasmarhától, ha az rálép a lábára... Nagyon fontosnak tartotta a gyakorlati munkát a klinikán. Felüdülés volt számára, hogy életének A és B oldalát váltogatni tudta. A sebészi elmélyültséget, az atlétika gyorsaságot követelt, hiszen 110 méter gáton 13 másodperc adatik egy „opusra”.

Amikor nem sikerült valami, amire pedig képes lett volna, borzasztó keserűséget érzett. Olykor csak egy pillanattal, máskor napokon át. Ez bármelyikünkkel előfordulhat, s ha előfordul, gondoljuk arra, amit mondott: ilyenkor mindig vissza kell menni a rajtkőre, újra meg kell fogalmazni a célokat.

Az állatorvosi rajtkő pedig elég biztos pont. A doktoravató ünnepségen Dr. Kovács Zoltán, Magyarország nemzetközi kommunikációért felelős államtitkára jelentette ki, hogy az Állatorvostudományi Egyetem „a legmagasabb színvonalú magyar egyetem jelenleg a nemzetközi mezőnyben”.

Balázs Gusztáv

Sajtótájékoztatón ismertette március 16-án az Állatorvostudományi Egyetem és a Kincsem Park között egy éve kötött megállapodás eredményeit Dr. Sótónyi Péter rektor és Pécsi István ügyvezető igazgató. A 235 éves egyetem és a 195 éves lóversenyzés mindig egy kicsit közösen fejlődött. Ez a mélyreható kapcsolat az állatvédelmet is szolgálja.

B. G.

– A 2021-ben Pécsi István kezdeményezésére kötött megállapodás révén elkezdődött a galoppversenyeken induló lovak állategészségügyi szűrése. Ezt részben a trénertelepeken, részben a versenyek előtt végezzük. Az a legfontosabb eredmény, hogy a múlt évben egyetlen súlyos sérülés sem történt – kezdte értékelését az Egyetem rektora. – A szűrővizsgálatokban a Lógyógyászati Klinika és Tanszék fiatal állatorvosai vesznek részt, élükön **Dr. Bodó Gábor** professzorral, akikhez az egyetem állatorvos-tan-hallgatói is csatlakoznak. Ez azért is vonzó számukra, mert egyre több állatorvos szeretne közel kerülni munkája során lovakhoz. Az Egyetem számára azért fontos a feladat, mert amellett, hogy állatmentő szolgáltatást lát el, tavaly több mint 2 100 ló mérési eredményeivel gazdagodott.

Dr. Sótónyi Péter kifejezte bizakodását, hogy az idén is hasonló eredménnyel történik majd a vizsgálatsorozat. Garancia erre a klasszikusan jó viszony az Egyetem és a Kincsem Park között.

– Szeretném újra megköszönni Rektor Úrnak, hogy amikor tavaly megkerestem, gondolkodás nélkül igent mondott és maximálisan támogatta az együttműködést – vette át a szót Pécsi István. – A történelmi hűséghez tartozik, hogy 2020 augusztusában kezdtük **Kurucz**

Sikeres az együttműködés a Kincsem Parkkal

János doktor úrral az állatjóléti előszűrést, amit 2021-re már nem tudott vállalni. Ne felejtjük el, hogy 32 verseny nap több mint kétezer lovát kell megvizsgálni, ami minden hétvégén két napot vesz igénybe. Pénteken, 48 órával a verseny előtt kezdődik az előszűrés és folytatódik az állomány második részével a lóversenypályán. Ekkor jött az ötlet, hogy próbáljunk együttműködni az egyetemmel. Magam is nagyon sikeresnek ítélem az első évet, ez igazi win-win történet. Lényegesen biztonságosabbak lettek a versenyek.

Az állatvédelem, az állatjólét szempontjainak érvényesítése nagy kihívás a világ lóversenysportjában. Mindenki próbálja megelőzni a bajt, ennek ellenére meglepő, hogy Európában ilyen szintű vizsgálat másutt nincsen, amit Pécsi István a sportág konzervatív

voltához köt, de érdekesség, tette hozzá, hogy ázsiai országokban ez már természetes.

– Az idén különösen fontos szezon elé nézünk, hiszen július 3-án futjuk minden idők talán legnagyobb versenyét, a századik magyar derbit.

Sokkal nyugodtabban megyek ki azóta a versenynapokra, hogy együtt dolgozunk. A park és az egyetemi kollégák mindent megtesznek a lovak érdekében, de mindig hangsúlyozom, hogy a lovasok érdekében is. Nagy segítség a trénereknek, amikor egy állatorvos mondja meg, hogy egy adott versenyt ki kell hagynia a lónak. És nem azt mondják, hogy ezt a lovat nem látjuk többet futni, hanem aznap nem látjuk őket futni.

Olyan utat mutatunk ezen a téren Európának, amit érdemes követni – zárta gondolatait a sajtótájékoztatót Pécsi István.

Az Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

2022. január 1-től a szokásos félévi személyügyi tervezés keretében a Szenátus döntése alapján egyetemi docensi kinevezést kapott **Dr. Tóth István** az Élettani és Biokémiai Tanszéken, tudományos főmunkatárs lett **Dr. Bányai Krisztián** a Gyógyszertani és Méregtani Tanszéken, adjunktusi kinevezést kaptak a belgyógyászati tanszéken: **Dr. Balogh Éva**, **Dr. Dudás Györki Zoltán**, **Dr. Hetey Csaba** és **Dr. Pápai Kinga**, adjunktus lett a Bio-

matematikai és Számítástechnikai Tanszéken **Dr. Bakony Mikolt**, a Járványtani és Mikrobiológiai Tanszéken **Dr. Kollár Anna** és **Dr. Szeredi Levente**, a Szülészeti Tanszéken pedig **Dr. Müller Linda**. A Gyógyszertani és Méregtani Tanszéken tudományos munkatársi kinevezést kapott **Dr. Pálóczi Orsolya**. A Belgyógyászati Tanszéken egyetemi tanársegéd lett **Dr. Balogh Márton**.

A kampuszberuházás kapcsán az Egyetem megkapta a jogerős építési engedélyt, így lehetővé válik a projekt folytatása.

Az idei év egy legfontosabb igazgatási jellegű feladata az egyetem magyar akkreditációjára való felkészülés, az önértékelés elkészítése és benyújtása és a Magyar Akkreditációs Bizottság látogatóbizottságának fogadása, illetve a jövő évben esedékes európai akkreditáció előkészítése.

Szent István Tudományos Akadémia

Dr. Sótonyi Péter székfoglaló előadása

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem dísztermében, február 7-én tartotta székfoglaló előadását Állatorvos képzés Magyarországon címmel Dr. Sótonyi Péter anatómus professzor, az Állatorvostudományi Egyetem rektora, akit 2021-ben választott rendes tagjává a Szent István Tudományos Akadémia.

B.G.

Az előadást megelőzően **Dr. Kerpel Fronius Sándor**, a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézetének szaktanácsadója méltatta az akadémia új tagjának életútját.

Dr. Sótonyi Péter előadásának bevezetőjében elmondta, hogy a budapesti egyetem harmadikként alakult meg a világon. Annál is nagyobb örömmel mutatta be a magyarországi állatorvosképzés történetét, mert a két világháború között az Egyetem négy professzora is tagja volt a Szent István Tudományos Akadémiának, Preisz Hugó, Hutýra Ferenc – aki 1933. február 24-től 1934. december 21-ig elnöke

volt a testületnek – Marek József és Aujeszky Aladár.

A 18. században Európában 200 millió szarvasmarha pusztult el keleti marhavész járványban. Éhínség lépett fel, ami szükségessé tette az állami beavatkozást, hangsúlyozta Dr. Sótonyi Péter. Az állatgyógyászat oktatását II. József tette kötelezővé. Az állatorvoslás első egyetemi professzora Tolnay Sándor volt, őt tekintik az Egyetem alapító tanárának.

Az Egyetem 11 korszakot élt meg. Ebből a 9., 1962-2000-ig és a 11., 2016-tól ugyanaz: ezekben az időkben Állatorvostudományi Egyetem néven működött és működik.

Dr. Sótonyi Péter arról is szólt, hogy az aranykornak tekintett főiskolai korszakban, ami 1899-1934-ig tartott, 13 professzora volt a Magyar Tudományos Akadémia tagja, köztük a már négy említett tudós, akiket a Szent István Tudományos Akadémia is tagjai közé választott.

A székfoglaló előadás bemutatta az elődök hazai és nemzetközi elisme-

rest kiváltó teljesítményét, az oktatás változó helyszíneit a Kiskörúttól a Rottenbiller utcáig, képet mutatott be a hallgatók századfordulós életéről, ismertette az Egyetem élő hagyományait és a közeljövő állami támogatásból megvalósuló fejlesztési terveit.

Az Akadémia rendes tagságának elnyeréséről szóló oklevelet az előadás végén **Dr. Kocsis Imre**, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara Újszövetség tanszékének bibliikus teológia professzora, az Akadémia másodelnöke nyújtotta át Dr. Sótonyi Péternek (képünkön), akit felesége, több munkatársa és hallgatók is elkísértek a jeles eseményre.

A Szent István Tudományos Akadémia a Magyar Tudományos Akadémiával egyenrangú, önálló katolikus tudományos testület. Fővédnöke és egyben elnöke Magyarország mindenkori primása.

Az esemény további székfoglaló előadásait **Dr. Pál József** irodalomtörténész, egyetemi tanár és **Dr. Sárosi Pál** jogász, egyetemi tanár tartotta.

Dr. Kovács Zoltán: A legmagasabb színvonalú magyar egyetem

Egy különleges évfolyam doktoravatója

Az Állatorvostudományi Egyetem február 25-i doktorrá avatási ünnepségén 210 állatorvosi diplomát adott át Dr. Sótonyi Péter rektor. A pályakezdő szakembereket köszöntötte Dr. Csépe Valéria, a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MFAB) elnöke, Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnöki Kabinetiroda nemzetközi kommunikációért és kapcsolatokért felelős államtitkára, Dr. Hankó Balázs Zoltán, az Innovációs és Technológiai Minisztérium felsőoktatásért felelős helyettes államtitkára és Dr. Gönczi Gábor, a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke, az Egyetemet fenntartó Marek József Alapítvány Kuratóriumának tagja.

BALÁZS GUSZTÁV

Az ünnepség kezdetén virágcsokorral köszöntötték Makray Katalint, az Állatorvostudományi Egyetem zászlóanyját, majd az intézmény rektora mondta el ünnepi beszédét.

– A mai nappal az egyetemi élet legfelemelőbb pillanatához érkezve nagy szeretettel köszöntöm Önöket a 235. tanévi doktorrá avató és diplomaátadó ünnepségünkön – kezdte gondolatait Dr. Sótonyi Péter, majd a külföldi hallgatók üdvözlése után így folytatta:

– Ma III magyar és 99 angol nyelvű képzésen részt vett hallgatónak adunk át diplomát. Az állatorvosi diploma hagyományosan magas színvonalat képvisel, jó hírét az idegen nyelvű képzésben végzett állatorvosok is öregbítik szerte a világban, hiszen 60 országból érkeznek hozzánk hallgatók.

Örömmre szolgál, hogy az állatorvos doktori oklevél mellé felsőfokú vadászati és vadgazdálkodási végzettséget igazoló tanúsítványt is átnyújthatok 54 hallgató részére, akik elvégezve a vadgazdálkodási szakirányú képzést, hozzájárulnak a vadászok és az állatorvosok szakmai együttműködéséhez.

Az egyetem vezetője arról is szólt, hogy a campuson hamarosan egy

Dr. Sótonyi Péter az első olyan évfolyamtól búcsúzott, amelynek tagjai már az újra önálló Állatorvostudományi Egyetemre nyertek felvételt

olyan nemzetgazdasági léptékkal is kiemelkedő jelentőségű nagyberuházásra kerül sor, amely az egész épület-együttest megszépíti, és funkcionálisan is megújítja. Az új Összehasonlító Orvostudományi Kutató Központban az oktatók és hallgatók minden eddiginél jobb és korszerűbb körülmények között dolgozhatnak és tanulhatnak majd.

– Tisztában kell azonban azzal lennünk – tette hozzá –, hogy nem elég szép épületeket emelni, ennél sokkal fontosabb a megfelelő szellemi kapacitás, a kiváló tudósokkal és tudós-jelöltekkel közösen jövőt formáló kutatási stratégiát kialakítani.

Mi komolyan vesszük azt a gondolatot, hogy az egyetem ereje nem a falakban, hanem egykori és mai tanáraiban, a gyakorlatban is bizonyított tudományos eredményeikben rejlik. Aki hozzánk látogat, azt mélyen megérintik a parkunkban látható elődök szobrai. Az ő személyiségükre és személyes teljesítményeikre, mint jelképes cölöpökre épülnek mai cselekedeteink, de ez nem gátol bennünket abban, hogy elfogadjuk a kor kihívásait.

Óriási az igény nagy tudású, az egész vertikumot ismerő szakemberekre, különösen azokban a gazdaságokban, ahol rendkívül intenzív és modern állattenyésztés folyik. Az állatorvos az a szakember, aki az állati test felépítésétől és működésétől a mikrobiológián keresztül, a betegségeken át az élelmiszerbiztonságig az egész termelési folyamatot átlátja és letéteményese az állatvédelemnek.

Nemzeti érdekünk, hogy az oktatás, a kutatás fellendüljön, felzárkózhassunk a világ élvonalához és olyan értelmiség kerüljön ki az egyetemekről, amely hazánk értékeit tartja szem előtt. Meggyőződésem, hogy az új működési struktúra, amelyben az állam által létrehozott alapítvány kuratóriuma kapta meg az irányítói jogosultságokat, alapvetően segíti elő a minőségi fordulatot. Most lettünk igazán függetlenek. Egyetemünk másfél éves alapítványi működése során egyértelműen tapasztaltuk a modellváltás pozitív hatásait, megszűnt a kettős vezetés, egyszerűsödtek az ügyintézési folyamatok, és mindenképp a munkatársaink jövőjét meghatározó,

történelmi léptékű béremelést hajthattunk végre. Oktatási struktúránk változatlan maradt, továbbra is biztosított az elmúlt évek létszámának megfelelő, államilag finanszírozott képzés.

A modellváltás példaértékű eredménye, hogy az Állatorvostudományi Egyetem fenntartója, a Marek József Alapítvány kuratóriuma saját működési keretéből ösztöndíjat hirdetett meg a haszonállat-gyógyászat és az élelmiszerlánc-biztonság iránt érdeklődő, elhivatott, a későbbiekben e szakterületeken dolgozni szándékozó állatorvostan hallgatók számára, amelynek célja a haszonállat-gyógyá-

szattal és élelmiszerlánc-biztonsággal foglalkozni kívánó állatorvosok létszámának jelentős bővítése.

– Büszke vagyok Önökre, hiszen első éves koruktól ott voltak mellettem és végig támogattak rektori tevékenységem során, együtt gondolkodhattunk a jövőről, Egyetemünk sorsáról – hangsúlyozta Dr. Sótonyi Péter ismét a hallgatókhoz fordulva. – Önök az első évfolyam, akik öt évvel ezelőtt már az újra önálló Állatorvostudományi Egyetemre nyertek felvételt, és most Egyetemünk zászlójára esküdhettek. Küzdelmeik eredményeként diplomájuk igazolja, hogy egy patinás intézményben, Alma Materünkben avatják Önöket állatorvos doktorrá.

A rektor arra is kitért, hogy a járványhelyzet miatti átállás az Egyetemen nem okozott fennakadást, az oktatást sikerült a virtuális térbe költöztetni. A

hallgatók 2020-ban az Equus Napokat és a hallgatói koncertet is megrendezték online formában, az oktatók pedig az akkori ötödéveseiktől az üres aulákból és az előadótermekből közvetített ballagással búcsúztak.

– Fontos az egymás iránti tisztelet is. A most diplomát kapó kollégák csak úgy tudnak beilleszkedni az állatorvos társadalomba, ha tisztelettel néznek fel idősebb kollégáikra. Mi, itt az Egyetemen mindig nagy hangsúlyt fektettünk elődeink tiszteletére. Ebben az évben különösen meghatározó és megtisztelő esemény volt **Lami Gyula** professzor 100. születésnapjának ünneplése, annak a Lami professzornak,

akit 1946-ban avattak állatorvos doktorrá, és a szeptemberi tanévnyitó ünnepségünkön vehette át gránitdiplomáját, amelyet még különlegesebbé tett, hogy vele együtt András fia aranydiplomát kapott.

Coppola világ híró alkotása, az 50 évvel ezelőtt

készült „Keresztapa” nemcsak egy dramaturgiai szempontból tökéletesen felépített, művészi értékű filmalkotás, hanem igazi óda a tiszteletről. Egy család ugyanis csak akkor tud igazán működni, ha maximálisan tisztelik egymást a benne élők. A gyerekek tisztelik a szüleiket, a fiatalabbak az idősebbeket, a férfiak a nőket, ezért a nők is tisztelni fogják a férfiakat. Sajnos egyre inkább megszűnik az egymás iránti tisztelet, ezért ajánlom figyelmükbe, ha még nem látták azért, ha látták, azért, hiszen ők tudják miről beszélek. Mert tisztelet nélkül nem megy, nemcsak elvárni kell, de meg is adni azt.

Dr. Sótonyi Péter külön is gratulált doktorrá avatásuk alkalmából a külföldi hallgatóknak:

– Az érdeklődés és a szakma iránti elkötelezettség legmeggyőzőbb je-

lének tartom, hogy idegen országban, amelynek a nyelvét, szokásait nem ismerték, egyedül, szülői segítség nélkül egy ilyen nehéz szak tanulásába fogtak. Jelenlétük tette többnyelvű közzegű Egyetemünket, ahol igazi nemzetközi környezetben kultúrákat lehet megismerni és életre szóló barátságokat lehet kötni. A doktorrá avatás után Önök a világ különböző országaiba térnek haza, kérem, tartsák meg jó emlékeikben Alma Materünket és gondoljanak mindenkor szeretettel a nekünk oly drága Magyarországra, második hazájukra.

Végül minden végzetthez szólva azt kívánta, hogy lelki békében, hasznosan és nagy megbecsülésben töltsék be hivatásukat! Legyenek felvértezve a belső meggyőződésen alapuló morális tisztasággal és szilárdsággal. Mindehhez kérte Isten áldását.

Az ünnepség **Dr. Csépe Valéria** köszöntő beszédével folytatódott. Az akadémikus kiemelte, hogy az iskolák nem merev rendszerek. Tradícióik lehetnek akár több száz évesek, vagy csak egy évtizedesek, működésükben állandóan változniuk kell. A hagyomány nem egyenlő a maradisággal, s nem mindig az a korszerű, ami annak látszik. Szakemberek kezében születik jó felsőoktatási rendszer. Egy új, a felsőoktatásnak nagyobb szabadságot és rugalmasságot biztosító minőség-

értékelés bevezetésével az MFAB is ezt kívánja támogatni, együttműködve a Magyar Rektori Konferenciával és az Oktatási Hivatallal. Ennek eredményét reményei szerint a felsőoktatás is értékelné fogja.

A végzetekhez szólva elmondta, az alma matert elhagyó doktorok az egyetem által kialakított standardokat tehetségük, innovatív képességük, állandóan fejlesztett tudásuk, tartásuk, etikájuk és moráljuk, egyéniségük szerint érvényesítik munkájukban.

A doktoravató következő perceiben apa és fia egymást követően vették át kitüntetésüket. A Szenátus az édesapának, **dr. Bodó Imre** professzornak az állattenyésztés területén folytatott meghatározó oktatói, kutatói tevékenysége és szakmai életútja elismeréseként az Állatorvostudományi

Kárpáti Zsuzsa felvétele

részeként. A kitüntetést az Egyetem rektora az adjunktus asszony otthonában adta át.

gással állatorvos doktorné fogadta a végzett hallgatókat, akik nevében **dr. Faragó Sándor** és **dr. Cheryl Ann Lim** osztotta meg gondolatait az ünnepség közönségével.

Dr. Bodó Gábor professor és édesapja, **Dr. Bodó Imre** professor emeritus egymás után vették át egyetemi kitüntetésüket

Egyetem Életfa Díj kitüntetését adományozta. A Szenátus a Pro Universitate Aranygyűrűt adományozta egyik gyermekének **Dr. Bodó Gábornak**, elismerve a professor több évtizedes kimagasló oktatói és kutatói munkáját, a Lógyógyászati Tanszék és Klinika fejlesztését.

A Szenátus ugyancsak Életfa Díj kitüntetését adományozott **Dr. Haraszti Jánosné** adjunktusnak az állatorvos generációk kimagasló oktatásáért és neveléséért kifejtett munkája elismeréséért.

Pro Universitate Aranygyűrű kitüntetésben részesült **Dr. Laczay Péter** professor az Egyetem iránti több évtizedes tanszékvezetői, oktatói-kutatói munkája elismeréséül és **Dr. Süth Miklós** c. egyetemi docens, rektori főtanácsadó, intézetigazgató az Egyetem iránti elkötelezettség, az élelmiszerlánc-biztonság területén kifejtett országos jelentőségű munkásságának elismeréséül.

Az állatorvos doktor jelöltek eskütele után az Egyetem rektora kézfo-

Az esemény **Dr. Kovács Zoltán**, a Miniszterelnöki Kabinetiroda nemzeti közönségével kapcsolatos kommunikációért és kapcsolatokért felelős államtitkára köszöntő beszédével folytatódott, aki előljáróban elmondta, kormányzati, szakmai és személyes okai is voltak annak, hogy az ünnepségen köszöntőt mondott.

Kormányzati, mert ez az Egyetem, jelenleg a legmagasabb színvonalú

Dr. Horváth Anikó Melinda kiváló eredménnyel végezte tanulmányait

magyar egyetem, a megújuló felsőoktatás egyik zászlóshajója, azokkal az élettudományi, az erdészettel és a mezőgazdasággal foglalkozó egyetemekkel együtt, amelyek színvonalát és az azokban dolgozók lehetőségeit tovább szeretnék emelni és bővíteni. Ez a kormányzati szándék tükröződik a modellváltásban, a megnövelt finanszírozásban, a fokozott autonómiában, a rugalmasabb oktatási rendszerben. Ezek az eszközök a magyar felsőoktatás megalapozott hírnevének a további növelését szolgálják.

Bármilyen erőfeszítés, célkitűzés, eszköz és cél csak akkor nyeri el az értelmét, hogy ha az intézményekben dolgozók és tanulók ezeknek megfelelően is élnek meg a változásokat. Jelenléte nek szakmai okaként arról beszélt Dr. Kovács Zoltán, hogy 2021-ben az Egy a természettel című természeti és vadászati világkiállítás kormánybiztosaként is működött. A rendezvény húsz napján több mint 600 ezer látogató fordult meg a Hungexpon, 1,6 millió ember vett részt a teljes programsorozaton. Ez nem sikerülhetett volna az ezen az Egyetemen és a doktorra avató ünnepségen rektorok által képviselt Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemen valamint a Soproni Egyetemen felhalmozott tudás nélkül.

A rendezvény sikere valójában ő sikerük. Osztozunk benne és abban a hitben, hogy e tudás gyarapításával hasonló programokra kerülhet sor.

Személyes, de a szakmához tartozó oka az volt a részvételének, hogy 3 évvel ezelőtt ebben az intézményben megmentették vadásztársa, hű kutyája életét.

– A legfőbb személyes ok azonban egy hölgy, a lányom, aki itt ül a frissen avatott doktorok között – vallotta meg az államtitkár. – Valamilyen oknál fogva 15-16 évesen úgy döntött, hogy állatorvos lett. Felkészült erre, elsősre felvették. A mai napon átvette diplomáját. Állatorvosként itt mindenki életre szóló hivatást szerzett és vállalt, amittől talán néha elkalandoznak, de az életük végéig velük marad a tudás és felelősség, ami ezzel jár.

A végzeteket **Dr. Hankó Balázs Zoltán**, az Innovációs és Technológiai Minisztérium felsőoktatásért felelős helyettes államtitkára is köszöntötte.

Kiemelte, hogy a magyar egyetemek jelentősen előreléptek a világ felsőoktatási rangsoraiban. A hallgatók kétharmada a modellváltáson átesett intézményekbe jár, és a felvett hallgatók 80 százaléka állami ösztöndíjas. A hallgatók emellett több mint 30 féle ösztöndíjat nyerhetnek el, amire éves

szinten 60 milliárd forintot biztosítanak, így segítve több mint 100 ezer tanulónak, tette hozzá. Kijelentette, a tanulás Magyarországon kifizetődő is, átlagosan 80 százalékkal magasabb a bére a diplomásoknak, és az oklevél megszerzése után szinte azonnal, 1,2 hónap alatt el tudnak helyezkedni. A fejlődéshez anyagi háttérrel is nyújtanak. 2014-ben a felsőoktatási főszegek feleakkorák voltak, mint ma, s jelenleg Magyarország az EU azon tagállamai közé tartozik, amelyek a legintenzívebben támogatják a felsőoktatást.

Az Egyetemet méltatva jó döntésnek nevezte, hogy az állatorvostudományi

képzés 2016-ban visszakapta függetlenségét, mert az intézmény a magyar felsőoktatás nemzetköziesítési folyamatának élén áll.

A Magyar Állatorvosi Kamara nevében **Dr. Gönczi Gábor** elnök, a Marek József Alapítvány Kuratóriumának tagja köszöntötte az új doktorokat, egy csodálatos hivatás új generációját. Számukra ez a nap valószínűleg életük a legdicsebb napja, emelte ki. Minden okuk megvan arra, hogy örüljenek, s büszkéek legyenek a teljesítményükre, amit Magyarország legjobb egyetemén értek el. Elismeréssel szólt az oktatói karról is. A frissdiplomások cselekvő szerepvállalását kérte

a szakma köztestületében, a külföldieket pedig arra biztatta, vigyék el a világba az egyetem jó hírét.

A Szenátus díszpolgári címmel tüntette ki **Dr. Lorászko Gábor** c. egyetemi docent, az Egyetem iránti elkötelezett, magas színvonalú, innovatív oktatói tevékenysége elismeréseként.

Dr. Maróti-Agóts Ákos egyetemi docensnek az állatorvosképzéshez kapcsolódó magas színvonalú filmművészeti alkotótevékenysége elismeréseként a Pro Arte Veterinaria érmet adományozták.

Az Állatorvostudományi Egyetem Pro Universitate Arany Érmét adományozott **dr. Vincze Zoltán** tanszékvezető egyetemi docensnek kiemelkedő oktatói, kutatói és tanszékvezetői munkájáért, **Dr. Psáder Roland** egyetemi docensnek lelkiismeretes klinikai munkájáért, **Dr. Farkas Orsolya** tudományos főmunkatársnak kimagasló tudományos tevékenysége elismeréseként, **Winkler Beáta** könyvtárigazgató asszonynak elkötelezett könyvtárosi munkájáért és vezetői tevékenységéért.

A Szenátus Pro Universitate Juventutis érmet adományozott **Dr. Ágics Mátyásnak** a Hallgatói Önkormányzat elnökeként kifejtett kimagasló munkájának elismeréseként.

Az Állatorvostudományi Egyetem gyakorlati képzés mesteroktatója

címet **Tóthné dr. Bistyák Tünde** és **Kecskeméti dr. Turcsányi Ibolya** kollégák kapták.

A Szenátus rektori kitüntetésben részesítette **Dr. Gyurcsó Adrienn** a Továbbképzési osztályon végzett magas színvonalú vezetői munkájáért, **Dr. Szmodits Zsoltot** a Tangazdaságban végzett vezetői munkájáért, **Dr. Vetter Szilviát** az állatvédelem területén kifejtett kimagasló tevékenységéért, **Kaszta Attilát** többéves kitarató, lelkiismeretes munkája elismeréséül, **Orsós Róbertet** több évtizedes kitarató, lelkiismeretes munkájáért, **Rakos Istvánt**

több évtizedes kitarató, lelkiismeretes munkájáért, **Zsohár Rolandot** az egyetemi informatikai terület működtetésében kifejtett vezetői munkája elismeréseként.

Az angol nyelvű képzésben végzett hallgatók közül tanulmányi eredményük és szociális munkájuk elismeréseként rektori kitüntetésben részesültek **Fischer-Colbrie Sophia** és **Cutajar Bernard** hallgatók, akik a legjobb tanulmányi eredményt érték el és **Marcello Giuseppe Mark** a tanulmányai alatt végzett szociális munkájáért.

Kárpáti Zsuzsa felvétele

Az ünnepség Dr. Sótonyi Péter záró gondolataival ért véget:

Tisztelt Vendégeink Nagyon kedves ifjú Állatorvos Doktorok!

Annyi sok, szép gondolat hangzott ma itt el, annyi jókívánság, hogy nehéz ezek után megszólalni. Egy biztos, én nagyon meg vagyok hatódva. Ne szégyelljünk teret engedni érzelmeinknek! Gondolom Önök is meg vannak hatódva, most már mint ifjú állatorvos doktorok.

Köszönöm minden vendégünknek, hogy megtisztelték ünnepségünket! Külön szeretném megköszönni Makray Katalin asszonynak, zászlóanyánknak, aki minden alkalommal eljön az ünnepségeinkre és figyelemmel kíséri annak az intézménynek a sorsát, amelynek a zászlóját öt és fél évvel ezelőtt itt nemcsak avattuk, de szenteltük is!

Ezekben a drámaian nehéz időkben azt kívánom, hogy teljesüljön minden nemes tervük, legyenek boldogok, egyben arra kérek mindenkit, reménykedjünk és imádkozzunk, hogy a háborút elkerüljük és békében élhessük életünket!

Ennél fontosabb most nekünk nincs.

Kívánom, hogy Önök és mi hátra lévő életünket így tudjuk leélni. Ne úgy, mint nagyapám, két világháborút végigharcolva. Elnézést a szomorú szavakért, de ez is benne van a levegőben. Reménykedni és imádkozni kell!

Adománygyűjtés Dr. Csukás Zoltán szobrának elhelyezésére és megvalósításának támogatására

Tisztelt Kollégám!

A nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő színvonalú magyarországi állatorvosképzés egyetlen hazai intézményeként mindig különös gondot fordítottunk arra, hogy az állatorvosképzés nagyjainak méltó emléket állítsunk, hiszen 235 éves egyetemünk elismert oktatók és kutatók egész sorát adta hazánk és a világ állatorvostudományának.

Immár hagyománnyá vált, hogy minden évben szobrot avatunk egy-egy elődünknek, akik munkásságukkal és életükkel példát mutatnak nekünk és a jövő generációinak.

Dr. Csukás Zoltán Kossuth-díjas állatorvos, mezőgazdász és közgazdász, az állattenyésztés tanára, munkássága előtt tisztelegve az Állatorvostudományi Egyetem szobor elhelyezését tervezi az egyetem parkjában, amelynek elkészítésével járó költségek egy részét támogatók önkéntes felajánlásából szeretné biztosítani.

Dr. Csukás Zoltán 1900. szeptember 20-án született Győrben, 1919-ben iratkozott be a mosonmagyaróvári Gazdasági Akadémiára, ahol 1922-ben oklevelet szerzett. Még ebben az évben jelentkezett a Magyar Királyi Állatorvosi Főiskolára, 1928-ban állatorvos doktori, majd 1931-ben mezőgazdász doktori oklevelet szerzett. 1921-ben gazdász hallgatóként a Sopronért és Nyugat-Magyarorszáért az osztrák csendőrség ellen vívott harcokban önkéntesként vett részt. Az

ország több neves agrároktatási intézményében dolgozott, számos külföldi tanulmányi úton gyarapította tudását. Háborús körülmények között, 1944-ben vette át egyetemünk Állattenyésztési Tanszékének vezetését. Öt féléves tantárgy keretében oktatta az állattenyésztést és takarmányozást, a tanulást jegyzetek és tanulmányok írásával segítette elő.

Különös figyelmet fordított a szarvasmarha- és a korábban elhanyagolt baromfitenyésztésre, rendkívül jelentősek azon kutatási munkái, amelyek során nagy életteljesítményű, hosszú élettartamú, szilárd szervezetű szarvasmarha családokat tenyésztett tovább. Eredményeinek megbecsüléseként 1954-ben Kossuth-díjat kapott, 1955-ben az MTA levelező tagjává választották. Egyre eluralkodó betegsége sem akadályozta meg, hogy különböző nemzetközi és hazai bizottságok munkájában aktívan részt vegyen. 1957. szeptember 16-án Freiburgban hunyt el, a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra. Csukás Zoltán emléke nemcsak mint szakterületének kiváló képviselőjéé, hanem mint mélyen érző, kötelességtudó, nemcsak gondolkodású emberé tovább él.

Amennyiben az Állatorvostudományi Egyetem kezdeményezésével azonosulva Ön is szívesen támogatná a szobor elkészítését, kérem, lehetőségeihez mérten járuljon hozzá, hogy Csukás Zoltánnak méltó emléket állítsunk. A támogatást Alapítványunk

számlaszámára történő átutalással teheti meg, amelyhez a szükséges információk a következők:

Alapítvány neve: EQUUSVET Hallgatói Kulturális és Szociális Alapítvány
Alapítvány bankszámlaszáma: OTP Bank 11707024 - 20437925

A közlemény rovatban, kérem, tüntessék fel: Dr. Csukás Zoltán szobor

Köszönjük megtisztelő adományukat, és várjuk Önöket a szobor májusra tervezett ünnepélyes avatására, amelynek időpontjáról a későbbiekben küldünk értesítést.

Dr. Sótóyi Péter
rektor

*

Képünkön a Csukás Zoltán-díj érme. Alkotó: Domonkos Béla forrás: Állatorvostudományi Egyetem – Hűtőra Ferenc Könyvtár, Levéltár és Múzeum

ANTIBIOTIKUM BEJELENTŐ RENDSZER indult az állatorvosoknak és a nagykereskedőknek. Az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelem és a felelős gyógyszerhasználat érdekében 2022. január 28-tól az állatorvosoknak havonta jelentést kell készíteniük az élelmiszertermelő állatoknál felhasznált antibiotikumokról. A kötelezettség teljesítéséhez már elérhető a Nébih új elektronikus bejelentő felülete. Szintén újdonság, hogy ezentúl a nagykereskedők is ezen rendszerben adhatják le a forgalmazásra vonatkozó éves beszámolójukat. A január 28-tól életbe lépett rendelkezés célja, hogy az új uniós jogszabályokkal és a nemzetközi szervezetek ajánlásaival összhangban segítse az antibiotikum felelős alkalmazását. Az antibiotikum-hatóanyagú állatgyógyászati készítmények forgalmazásáról minden év márciusig adnak éves jelentést a nagykereskedők. Ez évtől a tájékoztató kötelezettség már a felhasználásra is kiterjed, amit az élelmiszertermelő állatok esetében havonta (minden hónap 15-éig, első alkalommal március 15-ig a februári adatokat) kell benyújtania az állatorvosoknak. *Forrás: Nébih*

Az állásbörzén mindenki ráér figyelni a másik emberre

Ötödször jelentkezett február 10-én az Állatorvostudományi Egyetem Állásbörzéje, amire 18 hazai és 8 külföldi kiállító látogatott el személyesen, vagy csatlakozott be online, hogy bemutassa munkásságát, állásajánlatait és megismerkedjen hallgatóinkkal. Összesen 19 magyar, 11 angol és 12 német nyelvű állásajánlat érkezett be a szervezőkhöz, többek között Írországra, Skóciára, Svájcra, Angliára, Franciaországra, Máltára, Németországra és Ausztriára szóló gyakorlati helyek, rész- és teljes munkaidős állások közül válogathatnak pályakezdő állatorvosok.

BULEJKA ALEXANDRA,
BALÁZS GUSZTÁV

Az esemény különleges alumni vendége **Dr. Baji Balázs**, világbajnoki bronzérmes és Európa-bajnoki ezüstérmes gátfutó és állatorvos volt, akivel **Madarász Noémi** HÖK elnök beszélgetett. Ezt követte **Somogyi Levente**

pszichológus interaktív előadása, melynek középpontjában az empátia és az orvosi hivatás állt. Végezetül **Dr. Mikó Péter** és **Dr. Stirminszki Réka** klinikai állatorvosok tartottak előadást a friss diplomás lehetőségekről az üllői Lóklinikán.

Nem csupán a végzősök, hanem a harmad- és negyedéves hallgatók is

előszeretettel tájékozódtak lehetőségeikről, gyakornoki pozíciókról, ösztöndíjakról, az elérhető nyári munkákról itthon és külföldön. A továbbra is népszerű kisállat-praxisokban, állatkórházakban adódó lehetőségek mellett egyre többen fordulnak a haszonállat-egészségügy és a lógyógyászat felé.

Az állásbörze ötletgazdája **Dr. Bándy Pál** állatorvos a kezdetekről nyilatkozott lapunknak.

– Mivel indult? Hát azzal, hogy ilyen még nem volt. Sok helyen hallja az ember híradásokban, hogy mely egyetemek szerveznek állásbörzét. Beszélgettem az akkori állatorvostanhallgatókkal és kérdeztem tőlük, hogy mit szólnának hozzá? Mindenki nagyon jó ötletnek tartotta. Így indult itt az állásbörzék története. Ismeretéseimet felhasználva, a Nébih-től a Bonafarmig viszonylag könnyű volt megszervezni az első alkalmat, mert a munkáltatók is lelkesen fogadták az ötletet.

Az első börzére tavasszal került sor, majd kialakult a februári időpont.

– **Nehéz ma az állatorvosnak állást találnia?**

– Szerintem nagyon könnyű, hogyha az igényeik reálisak. Főleg a gyakorlatba, kis- és nagyállat praxisba mindenhová keresnek állatorvost. Vidéken is, Budapesten is.

– **Hogyan történt az elhelyezkedés az Ön végzésének idején?**

– 1982-ben szereztem meg a diplomámat, akkor nehezen lehetett a fővárosban elkezdni a pályát. A legtöbben visszamentek a megyéjükbe, vagy kinéztek egy szimpatikus megyét, felkeresték a megyei állategészségügyi állomás igazgatóját, aki elmondta, van-e hely és ha igen, akkor hol, melyik tehenészetben vagy vágóhídon lehet kezdeni a munkát.

Dr. Bartha Tibor nemzetközi rektorhelyettest is egy kis visszatekintésre kértük, miután megnyitotta a börzét.

– 1984-ben, amikor végeztem, az orvos és az állatorvos családfenntartó foglalkozás volt. A haszonállat-állomány sok munkát adott. Aki vidéken kezdte a pályáját, hamar tudott nagy kertes házat építeni és autót vásárolni. Az 1500-as Lada mellé a feleségének is tudott venni második autót. Szépen, bőségben éltek akár három gyerekkel is. Számukra nagyon jó választás volt az Állatorvosi Egyetem.

Én világleletemben kutatni szerettem volna. Szóba jött az orvosi egyetem és a biológusképzés is, végül Édesapám miatt ide jelentkeztem. Frissen végzettként, az egyetemen maradván a vidéki praxist vállaló évfolyamtársaim-

hoz képest szerényen éltem. Mára a haszonállat állomány lecsökkent, a kisállat praxis többet hoz, a pálya elnőiesedett, a nők az állatok szeretete miatt lesznek inkább állatorvosok. Mivel Magyarországon a nők ritkábban családfenntartók, az anyagi szempontok feltehetően nem elsődlegesek számukra.

Az itt diplomát szerző külföldiek közül a legtöbben Írországból érkeznek. Hazájukban hétmillió ember él, a haszonállat-állomány pedig lényegesen meghaladja azt, ami nálunk a szocializmusban volt. Rengeteg szarvasmarhájuk van, és a baromfi biznisz is nagyon pörög. Ezek a fiúk és lányok azért jönnek hozzánk tanulni, mert a szülőföldjükre akarnak visszamenni állatorvosnak. Családjuk sokszor állattenyésztésből él, a gyerekek viszik tovább a farmot, állatorvosként további farmokat is ellátnak.

A norvég állam felismerte, egyetemépítés helyett olcsóbban jár, ha a fiatalokat külföldre küldi. Skandináv öregdiákjaink elmesélik, hogy nagyon megbecsülik a tudásukat hazájukban, könnyen kapnak állást.

– Milyen ma itthon az állatorvoslás helyzete?

– Legfontosabb állatorvosi feladat, a betegségek megelőzése. Állatorvosi tudásunk idővel a tartástechnológiában is megjelenik. Állatorvosi szempontból megfelelő épületek tervezésével, végtag kímélő padozat kialakításával csökken a problémák kialakulásának esélye, csökken az állatorvosi közbeavatkozás igénye is. Ez persze nem baj, mert a termelékenység nő. Nem az állatorvos jelentősége csökkent, hanem ahogy régen a nagyállatos állatorvost megfizették, ez most nem jellemző.

Szándékosan külföldi, osztrák példát is hozhatok. Egy kisállatklinika óránként hat beteg ellátásával számolva 600 euró bevételt termel, ezzel szemben a nagyállatorvosi praxis 100, maximum 200 eurót. Ez így nem jó, túlságosan nagy a különbség. A gazdaságok panaszkodnak, hogy nincs

elég nagyállatorvos. Ezt a problémát egyetemünk is komolyan veszi, a haszonállatok ellátásának javítására beindítottuk a Marek József Ösztöndíjat. De a piacnak is van feladata e téren. Sokba kerül a takarmány, a dolgozók és az üzemeltetés. Az állatorvosi tevékenységet azonban az állattartó telepek olcsón akarják megvenni. A látzólagos állatorvos hiány gyorsan megszűnne, ha a haszonállatok ellátása annyit hozna, mint a kisállat-praxis.

Szilassi Beáta ötödéves sándorfalvi hallgató mindig erre a pályára készült.

– Sok cicánk volt, befogadottak és mentettek is, akiket gyakran vittem az orvoshoz. Sűrűn előfordultak mérgezések is. Eldöntöttem, ezeken az állatokon szeretnék segíteni. A kis- és

nagyállatok egyaránt érdekelnek. Nagyon élveztem a telepi gyakorlatokat, ezért bármilyen megoldás érdekel. Szívesen dolgoznék részállásban egy kisállat-rendelőben, mellette egy-két telepen ellátó állatorvosként.

– Mit tapasztalt az állásbörzén?

– Nagyon tetszenek a közeljövőben induló Országos Állatkórház törekvései. A nap 24 órájában rendelnek majd. Igyekeznek tapasztaltabb és kezdő állatorvosokat egyaránt toborozni. Nyolcórás munkaidőben gondolkodnak, mert szerintük ez az az időtartam, amíg oda tud figyelni az orvos a munkájára, nem veszélyezteti a kiégés, képes jól kommunikálni a tulajdonosokkal, megőrzi az empátiáját.

Az AlphaVet részmunkaidős állatorvost, klinikus állatorvost keres és szálást is tud ajánlani. Már az egyetemi évek alatt lehet asszisztensként náluk dolgozni.

Beszélgetés Dr. Baji Balázzsal

A Hunland Kft. több telephelyen működik az országban. Hozzám legközelebb Tompán. Mivel jelenleg nincs állandó orvosuk, az ország másik feléből utazik oda szakember. Gyakorlatra lehet jelentkezni hozzájuk, munkát is tudnak ajánlani, de saját autóra szükség van a telep eléréséhez.

Beáta szerint nagyon fontos a személyes találkozás a lehetséges munkaadókkal. A rokonszenv azonnal kiderülhet. Ráadásul a börzén mindenki ráér figyelni a másira.

Egy évfolyamtársa, **Farkas Máté** először járt az állásbörzén.

– Engem elsősorban a baromfitartás és a halgazdálkodás állategészségügye érdekel. Ezekben látok kiaknázatlan lehetőségeket, és úgy érzem, hogy nem sokan foglalkoznak ezekkel a területekkel, pedig olyan kihívásai vannak, amelyek gondoskodnak arról a változatosságról, aminek jellemezni kell ezt a szakmát. Most még abban sem vagyok biztos, hogy a kutatás vagy az orvoslás mellett döntök.

A standokat járva bővült az érdeklődési köröm. Vonzónak találom például azt a laboratóriumi munkát, amivel a Vetcontrolnál megismertettek. Felkerestem a Dunakeszi Állatkórház asztalát is. Ott a működés családias jellege tetszett meg, ami vonzó egy pályakezdő állatorvos számára. És nincs messze Pomáztól, ahol élek.

A börze azt mutatja, kellene a szakemberek, ugyanakkor érdemes megragadni a felkínált lehetőségeket, amihez részünkről nyitottságra van szükség – összegzett Máté, s így vélekedik lapunk is.

A második szemeszter végéhez közeledve már mindenki rutinosan mozog az asztalok előtt a hallgatói laboratóriumban. Ez a hely arra is jó, hogy manuális készséget szerezzenek a hallgatók, akik életük egyre nagyobb részét töltik virtuális térben, mondta beszélgetésünk során Dr. Vincze Zoltán, a Kémiai Tanszék tanszékvezető egyetemi docense, aki az ideai doktorrá avató ünnepségen az Egyetem Pro Universitate Arany Érem kitüntetését vette át. A szerzővel együtt vallja, hogy a világon minden kémia. Az állatorvosi pályát választók számára pedig különösen fontos a tantárgy, hiszen a két félév során megszerzett tudásra épülnek – sok más tárgy mellett – a biokémiai ismeretek is.

Beszélgetés Dr. Vincze Zoltán egyetemi docenssel

Katalizátor szerepre törekszik a Kémiai Tanszék

BALÁZS GUSZTÁV

– 1974-ben születtem Budapesten. Angyalföldi vagyok, az Árpád-híd környékén nőttem fel. A Berzsényi Dániel Gimnáziumban érettségiztem. Nagyon sok minden érdekelt, kivált a kémia és a biológia. Kezdetben az állatorvosi pályára is gondoltam, majd többször felvételiztem pszichológia szakra.

– **Miért választotta mégis a vegyész-képzést?**

– Egy gyermekkori élményem is szerepet játszhatott ebben. Bátyám élelmiszer analitikusnak tanult és karácsonyra kis kémiai laboratóriumot kapott ajándékkul egy jókora, üvegekkel és vegyszerekkel teli csomagban. Nagyon megtetszett, s bár kiderült, hogy az nem nekem érkezett, azoknak a vegyszereknek az illatára a mai napig emlékszem.

Az ELTE hallgatójaként biokémiával szerettem volna foglalkozni, de az első biokémia vizsgám életem egyik legszörnyűbb emlékévé lett, annak ellenére, hogy rendszeresen jártam az órákra. Megtört az érdeklődésem és a szerves kémia felé fordultam. **Dr. Kotschy András** – jelenleg az originális gyógyszerkutatással foglalkozó Servier Kutatóintézet Zrt. cégvezetője – kezei alá kerültem diákkörösként, ő lett a szakdolgozati témavezetőm és nála maradtam doktori tanulmányaim során is.

– **Mennyire élesek ma a határok a szerves és a szervesetlen kémia között?**

– Ez a felosztás inkább didaktikai

"Úgy érzem, hogy nyugodt és konfliktuskerülő ember vagyok"

szempontból hasznos, napjainkra öszszemosódtak a határok. Elég ha csak a biomolekulák fém komplexeire vagy a dinamikus fejlődő fémorganikus kémiára gondolunk. A fémorganikus vegyületekben fém-szén kötés található, ami egész érdekes és értékes tulajdonságokat kölcsönöz ezeknek az anyagoknak. A szintetikus kémiában számos fémorganikus reagenst és katalizátort alkalmazunk a mindennapi munkánk során. A doktori ér-

tekezésem is ezzel volt kapcsolatos, szén-nitrogén kötés kialakítását vizsgáltam palládium katalizátorokkal. Ezt a kutatási témát aztán folytattam az Állatorvostudományi Egyetemen is.

– **Úgy tudom, hogy 2001-től dolgozik az István utcában.**

– Igen, abban az évben kerültem a tanszék állományába, de egy társammal együtt már az ELTE doktoranduszaként tartottam itt gyakorlatokat. Akkor is hiány volt oktatókból és sok volt az óra. Amikor megüresedett egy állás, **Dr. Scheiber Pál** professzor felajánlotta azt nekem és azt is megígérte, hogy itt befejezhetem a doktori munkámat, ami szerencsére sok szempontból átfedett az itteni kutatási témákkal.

A kémiában, ahogy a többi tudományban is, néha hosszú évekig alig sikerül valami, csak szenvedés, könnyek és vér kíséri a kutató törekvéseit, majd egyszer csak bekövetkezik az „áttörés”, és végre jönnek az eredmények, amiket publikálni lehet. Én is így jártam a doktori munkámnál, s emellett elindultam az oktatói ranglétrán, adjunktus lettem, habilitáltam, cikket írtam és tanítottam.

– **Könnyíti a tárgy oktatását, hogy az Egyetemre emelt szintű kémia érettségivel lehet bejutni?**

– Igen. Hozzáteszem, régen a kémia szóró tárgy volt. Én még ültem szigorlati bizottságban Scheiber professzor úr mellett. Négy tételt kellett húzni, két szerves, egy szervesetlen és egy általános kémiai feladatot. Hát mit mondhatnék? Nem tarto-

zott az egyszerűbb vizsgák közé. Napjainkra racionalizáltuk a tananyagot. A „klasszikus” általános és szerves kémia mellett tanítunk élelmiszerkémia és anyagtudományt is, ami korábban nem volt. A sebvarró fonalaktól az implantátumokig azokat az anyagokat is megismertetjük, amelyeket az orvosok, állatorvosok használnak. Bevezetjük hallgatóinkat a jövő tudományába, a nanomedicinába is. Egy magyar hallgatónak általában

nem okoz gondot az írásbeli vizsga teljesítése. Gyenge előképzettségük miatt, az őket segítő fakultációk és konzultációk ellenére a nemzetközi diákok bukási aránya sajnos magas. A külföldiek – különösen a németek – viszont nagyon ügyesek a laborban, összeszedettek, jó a munkához való hozzáállásuk, gyorsak, pontosak.

– Miért kell kémiát tanulni az állatorvos-hallgatóknak?

– A kérdést mások is felteszik. Szten-derd válaszunk az, hogy ez alapozó tantárgy, amire a biokémia épül. Az állatorvosok szerepe egyre hangsúlyosabb az élelmiszerbiztonságban, az élelmiszerláncban, és a feldolgozott élelmiszereknél nem kérdés, hogy nagy részük a kémia által érintett. Egyébként pedig a világon minden kémia. Sok kritika éri az élelmiszeripart a tartósítószeres és állományjavító adalékanyagok miatt, de a mai életben ezek használata elkerülhetetlen. A fogyasztók távol kerülnek a termelőktől, logikus, hogy szükség van tartósításra, sőt nem fogyasztunk szívesen kifakult vagy rossz állagú termékeket sem. A mesterséges vagy természetes színezékek, antioxidánsok, állományjavítók összetételét és használatát megmutatjuk, megtanítjuk az állatorvostan hallgatóknak. Amúgy az E-számmal jelölt adalékanyagok egy része természetes anyag, így az antioxidánsként használt karotinoidok vagy az élelmiszer színezék céklakivonat, amiknek – mértékkel használva –, pozitív élettani hatásuk is lehet.

– A már említett németeken kívül más hallgatók is megállják a helyüket a kémia laborban?

– A második szemeszter végéhez közeledve már mindenki rutinosan mozog az asztalok előtt. Ez a hely éppen arra jó, hogy manuális készséget szerezzenek a tanulók. Életünk egyre nagyobb részét töltjük virtuális térben. Pedig a kétkezi tevékenységnek is megvan a maga szépsége. Az első gyakorlatokon – főként külföldi hallgatónál – mindig érzünk egy kis bizonytalanságot, egész egyszerű, alap dolgoknál is, mint például egy Bunsen-égő meggyújtásánál. Sok egyszerű lépés: meg kell nyitni a csapokat,

kicsit le kell levegőztetni az eszközt. Sokaknak még ezt is meg kell tanítani, melyik irányba kell gyújtani a gyufát. Ők ehhez nincsenek hozzászokva, a modern háztartási eszközök az elektromos tűzhelytől a mikrohullámú sütőig másképp működnek. Itt tehát ugyanúgy megszerzik a tapasztalatot, mint a boncolásban vagy az egyszerűbb műtéti eljárásoknál. Azért volt nehéz az oktatásban az online időszak, mert teljesen más valamilyen tevékenységet, például kísérletet végig nézni vagy elvégezni. Más a tanulás hatásfoka.

– A kémia tantárgynál milyen kísérletek és mérések elvégzésére van lehetőség?

– Vannak szerves és szervetlen kémiai kémcsőkísérletek, továbbá műszeres mérések, amiknek a súlyát növelni igyekszem a tananyagban. Ilyenek például a műszeres pH-mérés, a spektrofotométeres gyakorlatok, a potenciometriás titrálás. Sőt, pár évvel ezelőtt volt egy hallgatói gyakorlatunk, amiben egy mágneses magrezonancián alapuló berendezésünkkel (NMR) végeztünk egy egyszerű szerkezet igazolást. A hallgatók a gyakorlaton koffeint izoláltak tealevélből. Az eljárás során kapott fehér por ugyanolyan, mint akármelyik másik fehér por, de míg az ember nem látja szabad szemmel az anyag molekulaszerkezetét, az NMR spektrométerrel igazolható az a szerkezet, amit felrajzolunk a táblára vagy amit a könyvben talál a hallgató. Ez a műszer szupravezetővel működött és állandóan szervizelni kellett, majd egy idő után végleg feladta a szolgálatot. Ígéretünk van arra, hogy kapunk egy olyan új készüléket, ami permanens mágnessel működik és nem kell a benne lévő mágneset folyékony gázokkal hűteni.

– Hol fognak titrálni a leendő állatorvosok?

– Alapvetően nem fognak, bár egy marhatelepen dolgozó kolléga mesélte, hogy ő minden nap alkalmazza ezt a térfogat analitikai módszert, amivel egy oldat összetevőjének ismeretlen koncentrációját határozzuk meg egy kémiai reakcióval. Persze an-

nak elég kicsi a valószínűsége, hogy az ember állatorvosként titráljon, az oktatásban ennek a mérésnek inkább módszertani jelentősége van. Finoman, pontosan, tisztán, odafigyelve kell végezni, mint egy műtétnél, ahol ügyelni kell a sterilítésra.

– Hallgatókkal beszélgetve, kiemelték a segítő-készségét, és hogy jól érti, mit nem értenek.

– Úgy érzem, hogy nyugodt és konfliktuskerülő ember vagyok. Ha csak lehet, megpróbálok mindent hideg fejjel megoldani. Ezt érezhetik a hallgatók. A felmerülő nehézségeket ember-segesen is lehet kezelni. Sőt, így lehet valóban jó megoldásokat találni egy adott problémára. A kémia persze nem tartozik a legkönnyebb tárgyak közé és sajnos a közoktatásban is elég mostoha sorsú a többi természettudományhoz hasonlóan. Az alapvető természettudományos ismereteket már a középiskolában kellene jól megtanítani, hogy a hétköznapi életben ne lehessen könnyen félrevezetni az embert és felelősebben tudjanak, tudjunk dönteni az ellentmondó információk kereszttüzében is, mint az oltás kérdésében. Az Egyetem által szervezett felvételi előkészítő egyik hallgatóm egy középiskolástól: azt mondta a tanárunk, hogy ha a hátsó sorban csendben olvasnak, megkapják a négyest. Egy mellette ülő szerint ők ezért ötöst kaptak. Akkor lesz ebből gond, amikor a hátsó sorban ülőben feltámad az érdeklődés az állatorvosi tanulmányok iránt, s kicsit későn ébred rá arra, hogy ahhoz tudni kell a kémiát.

– Mi az, amit legszívesebben oktat?

– Anyagtudományt, az orvosi célú bioanyagokat, amik sok szempontból forradalmasították az orvostudományt. Elég, ha csak a jelenleg alkalmazott implantátumokra gondolunk. Ebben a témában van fakultatív tárgy is az érdeklődő hallgatónak.

– Kutatómunkájának középpontjában viszont a heterociklusos vegyületek állnak, s ezek alkotják a gyógyszerkincs 70 százalékát.

– A jelen nagy kérdése, hogy a modern gyógyszeripar merre indul el, de még mindig a kismolekulák alkotják a legtöbb hatóanyagot, és a klasszikus

szerves kismolekulák nagy része valóban heterociklusos.

– **Mi az oka ennek?**

– A szervezetünkben lévő biomolekulák nagy része is heterociklus, nem véletlen, hogy a gyógyszerek szintén rendelkeznek ilyen vázzal. Nagyon sokféle heterociklusos molekula van, diverzitásuk lenyűgöző. Ám megtalálni egy-egy olyat, amely kötődik egy kiszemelt receptorhoz és a kívánt gyógyító hatás érhető el vele, hatalmas munka. Manapság számítógéppel modellezzük, hogy egy adott fehérje molekula aktív helyeihez milyen szerkezetű kis molekula tudna „bedokkolni”. De ezek a

– **Ön ennek a munkának melyik pontján dolgozik?**

– Az alapkutatásban működünk együtt a gyógyszeriparral, a fejlesztés legelején preparatív, tehát vegyületeket előállító vegyészként. Persze a preparatív kémiában is rengeteg a kudarc. Van, hogy a kísérletek 90 százaléka sikertelen. Nem a várt anyag keletkezik, néha nem keletkezik semmi vagy túl sok anyag egyszerre és folytathatnám. Viszont, ha sikerül az nagyon klassz érzés. Amikor kiderül, hogy egy új, ígéretes anyagot készítettünk, amiről még tudományos publikációt is sikerül megjelentetnünk, az tényleg felemelő érzés. Az Univet 19. számában készült interjúban említette **Dr. Nagy Péter** egyetemi tanár, a redox biológia kutatócsoportjának vezetője közös munkánkat, aminek során preklinikai vizsgálatokat indítottunk egy gyógyszerjelölt anyaggal.

– **Mi volt az eddigi legnagyobb sikerélménye?**

– A 2006-ban megvédett PhD dolgozatomhoz

egy Kínában előforduló gyógynövény alkaloidját, a mangochinin racém formáját sikerült előállítanom. Több év munkája után hatalmas boldogság volt meglátni az anyagot kis fehér por formájában. Rengeteg idő és szintetikus lépés vezetett ahhoz, először kicsiben csinálja meg az ember, majd méret növelve, hogy meglegyen a szükséges 200-300 milligramm anyag.

– **Mi az, amivel úgy gondolja, feltenné az i-re a pontot?**

– Minden vegyész, aki gyógyszerkémiára adta a fejét, úgy én is, arról álmodik, hogy egyszer majd gyógyszerárban árulják azt a molekulát, amit felfedezett. Erre persze akkor lenne reális esélyem, ha a gyógyszeriparban dolgoznék, de hátha....

– **Tanszékevezetőként mit szeretne a közeljövőben elérni?**

– Először is szorosabban együttműködni más tanszékekkel. A Gyógyszer-tani és Méregtani Tanszékkal ez már élő gyakorlat. A kutatás ugyanis nem érhet véget azzal, hogy valamilyen anyagot előállítunk, publikáljuk, majd eltesszük a fiókba. Az lenne az ideális és ez a terv, hogy odaadjuk a farmakológus kollégáknak, hogy próbálják ki, van-e például antibakteriális vagy antibiofilm hatása. A természetes fiatalodási folyamatot elősegítő lehetőséget szeretnék adni az ELTE-n vagy a Műegyetemen végzett fiataloknak, doktoranduszoknak bekapcsolódni az itteni munkába.

– **A hétköznapiakban is tudatos vegyész?**

– Igen. Képtelen lennék például egy homeopátiás gyógyszert bevenni, mert tudom, hogy nem hathat. Igyekszem alacsonyán tartani a feldolgozott ételek fogyasztását, de nem zavarom annyira adalékanyagokat tartalmazó élelmiszereket, mivel tudom, hogy ezek milyen anyagok, miért adják az élelmiszerhez és tisztában vagyok – legalábbis nagyvonalakban – az élettani hatásukkal.

– **Mivel foglalkozik szívesen, amikor leveti a „fehér köpenyt”?**

– Rendszeresen strandröplabdázok és imádom tollasozni. A másik kedvenc az evezés. Magyarországon rengeteg élővízén kenuztam már a Drávától a Rábáig. Szeretek olvasni és színházba járni, amikor csak lehet. Elsősorban a kisebb színházak vonzanak, ahol nem feltétlenül a vezető színészek játszanak. Izgalmasnak tartom a Ma Este Színház portál választékát, ahol last minute jegyek kaphatók így az ember még aznap eljuthat valamilyen színházba. Annak van azért varázsa, ha a színház élmény nem egy-egy ünnepi alkalom, hanem szinte a mindennapok része. A magyar nyelvet is szeretem és persze a költészetet. Megnyugtató, hogyha egy verset megtanulok és elmondhatom magamnak. Szeretem Pilinszky Jánost és egyszer elhatároztam, hogy megtanulom József Attila összes versét. Ez eddig még nem sikerült, de elég sokat tudok már!

Dr. Vincze Zoltánt Pro Universitate Arany Érem kitüntetésben részesítette az Egyetem Szenátusa

„jóslások” ezek a modellek állítólag nagyon ritkán pontosak. A klasszikus módszer az még mindig a próbálgatás, a molekulák variálása és azok hatásának tesztelése. Rengeteg vegyületet állítanak elő. Végig futtatják a vizsgálni kívánt receptoron, hogy van-e kötődés. Ha van, akkor sem garantált a siker. Kiderülhet, hogy rossz az oldékonysága vagy esetleg bomlékony. Ha ezt megoldják, elkezdődnek a toxikológiai vizsgálatok. Ha toxikus a vegyület, próbálják csökkenteni a toxicitást úgy, hogy megmaradjon a biológiai hatás. Legyártanak újabb száz féle vegyületet. És így tovább. Egy gyógyszer kifejlesztése 7-10 évet igényel és nem is az eleje, hanem a klinikai fázisok a legdrágábbak.

A negyedéves Zákány Benjáminnal, a Kollégiumi Diákbizottság elnökével először az Educatio kiállításon találkoztam, ahol a kíváncsi középiskolásokat vezette be Egyetemünk világába, majd az Országos Állatorvosbálon beszélünk, mielőtt a Szilaj Néptáncgyűttes tagjaival együtt eljárták a nyitótáncot. Ízig-veéig közösségi ember, már csak azért is, mert kevesen tölthettek tőle több évet kollégiumban. Úgy gondolja, hogy ha a kollégiumunk végtelen kapacitású lenne, akkor minden hallgató ott lakna. Meghatározottságok és érdekes fordulatok jellemzik az életét. Hosszú ideig el tud merengeni egy vályogházon, nagy becsben tartja a régi pásztorokat, de élvezi, hogy egy világváros lakójaként, ha úgy gondolja, éjfél után találkozik a Körúton régen látott barátjával.

Beszélgetés Zákány Benjáminnal

"Azt kérdezik, mikor jövök már haza doktorként?"

BALÁZS GUSZTÁV

– Bár Miskolcon láttam meg a napvilágot, bőcsi származásúnak tekintem magam. Ki ne tudná, ez a Borsodi Sör hazája. Én viszont gazdálkodó családba születtem. Apai ágon elég régóta őrizzük az állattartást és a növénytermesztést. Valószínűleg ebből gyökerezik az állatorvosi hivatásom is. Édesapám természetvédelmi őr a Bükk Nemzeti Parknál, a Kesznyétenyi Tájvédelmi Körzetben, anyukám óvónő a bőcsi óvodában.

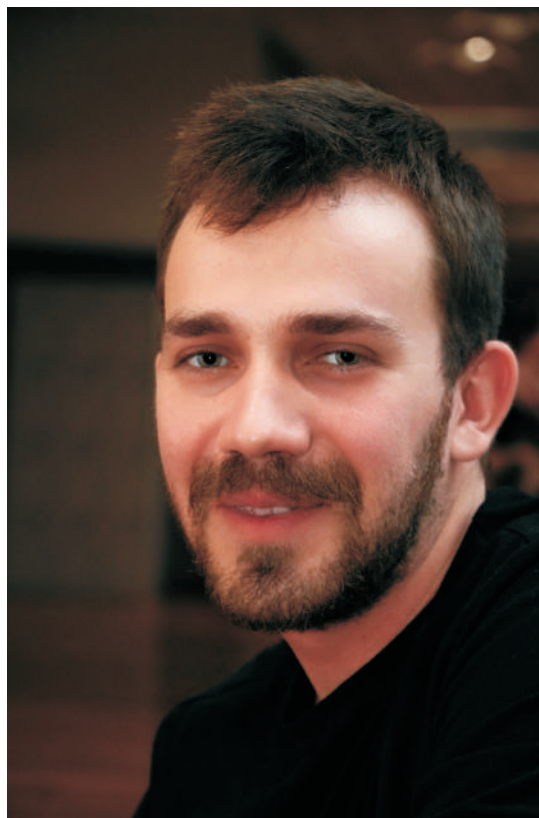
Az általános iskolát a 6. osztály végéig Bőcsön jártam, majd középiskolába kerültem, a miskolci Lévy József Református Gimnáziumban töltöttem a második hatost, itt pedig egy újabb hat évet tanulok. Két nővérem van. Egyikük Budapesten, a MOME textiltervező szakán tanul. Az idősebb Debrecenben él a férjével, közgazdasági diplomával pénzügyesként dolgozik egy vállalatnál.

– **Lapunkban – bizonyára a véletlen hozta így – jól reprezentáltak borsodi fiatalok.**

– Úgy is érkeztem ide, hogy éppen akkor volt végzős állatorvos hallgató Dr. Balajti Bálint, akivel egy gimnáziumba jártunk.

– **Ne szaladjunk ennyire előre! Mivel foglalkoztál szívesen, mielőtt az Egyetemre jöttél?**

– Zeneiskolába is jártam, sőt vissza is jártam nyolcadikig Miskolcra Bőcsre, az általános iskolában működő intézménybe. Gitáron tanultam játszani

"Ha előkerül egy gitár, akkor ott nekem játszani kell!"

már második osztálytól. Igazából dobos szerettem volna lenni, mint nagypapám, aki egy falusi zenekar ütőse volt. Megörökölttem a dobverőjét, a dobseprűt, de aztán lebeszéltek róla, és most már örülök, hogy így történt, mert egy szál gitárral kicsit több mindent el lehet érni, mint egyetlen

dobbal. Ha kisebb társasági összejöveteleken, tábortúznél, nyársalásnál előkerül egy gitár, akkor ott nekem játszani kell.

Kollégista pedig úgy lettem a tőlünk 25 kilométerre fekvő Miskolcon, hogy kilencedikes koromtól a Színvavölgyi Néptáncgyűttesben táncoltam, és a késő esti próbák miatt kényelmesebb volt a városban maradni. Mivel a néptáncos a népzene is szereti, megtanultam játszani egy könnyen elsajátítható népi hangszeren, a citerán. Zenei tanulmányaimat nem szülői unszólásra, hanem teljesen magamtól kezdtem el.

– **Miskolc után Budapest sem okozhatott nagy nehézséget...**

–...ez egy érdekes dolog. Bár gimnazista koromban már sűrűbben utaztam az ország szívébe, én nem vágytam Pestre. Ha lett volna más lehetőségem, ha lehetett volna máshol állatorvosnak tanulni, akkor feltehetően azt a másikat egyetemet választottam volna. De mivel nincs, ennek is örülök, és még egy kicsit meg is szerettem a fővárost. Fiatalon jó itt élni, mert nagy a nyüzsgés, mindig, bárhová el lehet menni, színházba, moziba, vagy csak sétálni, rengeteg alkalomból és színhelyből lehet választani, de hosszú távon nem kívánok itt maradni. Ha megszerzem a diplomámat, valószínűleg egy kis faluban fogom leélni az életemet, ha nem éppen tanyán, de ez majd kiderül.

– **Azt mondtad, hogy az otthoni gyökerek miatt választottad az állatorvosi szakmát. Elsősorban a mezőgazdálkodás vonz, tehát haszonállatorvosnak készülsz?**

– Igen, a múltam meghatározza a terveimet. De ebben is van egy csavar, mint a középiskolai tanulmányaim alatti bőcsi zenetanulásban. Egészen

kicsi koromban édesapám szarvasmarhatelepen dolgozott, és otthon is foglalkozott állattartással. Jó pár éven keresztül sok sertésünk és juhunk volt. Óvoda, majd iskola helyett olykor-olykor a tanyán kötöttem ki vele, vonzott a föld, az állatok és a traktor.

Nos, ilyen dél-borsodi gyökerekkel először állattenyésztési mérnök szakra készültem. Egyszer csak feltette a kérdést a biológia-kémia tanárom, hogy nem szeretnék-e orvos lenni? Először azt mondtam, hogy nem, nem akarok emberekkel foglalkozni. Humánorvosként a kórházzal kötelezi el magát az ember, az nem egyeztethető össze az állattartással, ami szintén egész embert kíván. A gazdálkodás a nagy álmom. Ahhoz agrárdiploma

"Én nem vagyok túl szorgalmas, mindenhol, ahol valami jó buli van"

A szerző felvétele

kell. Ki is néztem Debrecenben az állattenyésztő mérnöki szakot. Debrecenbe járt a nővérem, édesapám is ott lett természetvédelmi mérnök. Nincs túl messze. Tőlünk húsz kilométerre már a Hajdúság kezdődik. Majd rájöttem, hogy az állatorvosi is agrárdiploma, egyébként pedig érdekelnek is a vele járó feladatok, miért ne hangolhatnám össze a gazdálkodást és a gyógyítást? Az is kiderült számomra, hogy az emberekkel itt is, ott is sokat kell foglalkozni, ez elől nem lehet menekülni. A tizedik osztályban eldöntöttem, hogy ide jelentkezem. Hála a jó égnek! Ráfeküdtem az emelt szintű érettségi tárgyakra, nem nagyon foglalkoztam mással. Felvettem.

– Mi jellemezte eddig a tanulmányaidat?

– Az első vizsgaidőszak azért nehéz bármelyik generációnak, mert nem tudja az ember, hogy mire számítsen. Azokra, akik már túl vannak rajta, nem lehet hagyatkozni, hiszen azt fogják mondani, hogy nem is olyan vészes. Persze, mi is ezt mondtuk az alattunk tanulóknak az érettségi után, pedig előtte féltünk tőle rendesen.

Majdnem két évig járhattunk az Egyetemre a koronavírus jelentkezése előtt. Azt tapasztaltam, hogy a szorgalmi időszakban nem olyan megterhelő a dolog. Nyilván tanulni kell a zárthelyi dolgozatokra. Én nem vagyok túl szorgalmas, inkább feltűnök mindenhol, ahol valami jó buli van, de azért ilyenkor leülök a könyvek elé.

Az anatómia szigorlat volt az első akadály, amihez érve éreztem, hogy kicsit többet kell tanulni és amivel nagyot küzdöttem. Nekem általában nincs szerencsém, pedig a vizsgához, különösen a szóbelihez arra is szükség van, hiszen nem mind-

egy, melyik tételt húzzuk. De ezzel nincs semmi baj, mert ha elakadok, akkor biztos, hogy a végére úgyis megtanulok mindent. A negyedév második feléve azonban sokkal nagyobb falat lesz, mint eddig bármelyik. A klinikai tantárgyak egyre komplexebbek. Most látjuk, hogy miért kell az alapozó tárgyakat jól megtanulni, mert itt nem mondják el még egyszer, amit nem jegyeztünk meg. A járvány miatt kényszerűségből bevezetett online oktatás miatt a bonctechnikát – úgy érzem – élesben még nem próbáltuk ki. Elénk tornyosulnak a lógyógyászat és a patológia szigorlatok. Mégis az a véleményem, hogy egy sikertelen vizsgát fel lehet fogni jó

visszacsatolásként. Azt üzeni: „Ne hidd el, hogy te ezt tudod. Tanuld meg még egyszer, rendesen.”

– Egészen biztos vagyok abban, hogy a kollégiumi élet tárgyat kívülről fűjod!

– A jobb és a nehezebb oldaláról is sokat tudok mesélni... Egy gimnáziumi, pláne egyházi kollégium és egy egyetemi kollégium szabadsága között több mérföld a távolság. Én mindenhol kihasználtam minden lehetőséget, amit lehetett.

Kezdjük inkább a negatívumokkal, mert abból van kevesebb. A Mogyoródi úton háromfős szobák vannak. Ez azt jelenti, hogy meg kell tanulni együtt élni a mindennapokban minimum egy, de inkább két emberrel. Az elején az is kiderülhet, hogy ez nem is működik, és akkor jön a szoba- vagy a lakótárscsere. A gimnáziumban évente cserélődtek a szobatársaim, itt negyedik éve változatlan a csapat. Elég jól megtanultam alkalmazkodni a másikhöz, de ennek mindig oda-vissza kell működnie.

Nehezebb a dolga annak, aki egyetemistaként lesz először koleszos. Ott hon mindenki beosztja a saját idejét, de azért a szülők megkérdezik, hogy megcsináltad-e a házi feladatot és kérik, hogy takarítsd ki a szobádat. A kollégiumban, ilyen nincs. Meg kell találnod a saját időbeosztásodat és mindent magadnak kell intézned, már kapásból az egyetemen is, nehogy a kollégiumban. Neked kell főzni vagy kaját szerezni, ami nem feltétlenül egyszerű, ha előtte nem álltál a saját lábodon.

– Nézzük most az előnyöket!

– Ezek számbavételét azzal kezdem, hogy közösségbe tartozni nagyon jó. A minap elsősöket kérdeztem arról, hogy megérte-e a koliba jelentkezniük, mert tudom, előtte tanakodtak rajta. Az felelték, hogy igen, nagyon megérte. A vizsgaidőszakban azok is bejárnak a kollégiumba és együtt tanulnak velünk, akik nem ott élnek. Ez azért van így, mert egymásnak tudunk segíteni. Ha nincs meg egy jegyzet, két szobával arrébb elkérhető. Az alsóbb éves is tud segíteni a felsőbb évesnek, mert a felsőbb éves már

nagyon rég tanulta mondjuk a szövettan kettőt, a kórszövettanhoz viszont kell az a tudás, ami az elsősben még frissen él.

Előny a vidéki egyetemista számára az is, hogy egy-másfél órás utazással szemben 25-30 perc alatt benn van az Egyetemen és a megspórolt időt alvással vagy bármi mással töltheti. Ha van egy buli, vagy a barátjával, barátnőjével el akar menni színházba, bármikor megetheti. Ha éjfélkor kitalálom, hogy találkozom a Körúton egy volt gimnazista haverommal, fogom magam és bemegyek.

A közösségi élet java magában a kollégiumban zajlik, nem az előadóterem padjaiban vagy a gyakorlati laboratóriumokban. Az összetartó állatorvosi közösség szerintem nagyrészt a kollégiumban kovácsolódik. Társasjátékozástól kezdve a focitól a Marek-arénában, a szabadtéri pályán. Szerintem, ha a kollégium végtelen kapacitású lenne, akkor mindenki jelentkezne lakójának.

– **Mi a szerepe a Kollégiumi Diákbizottságnak?**

– Hasonló, mint az Egyetem Hallgatói Önkormányzatának. Érdekvédelem, programok szervezése, kapcsolattartás a vezetőség és a hallgatóság között. Részt veszünk a felvételiztetési eljárásban. Még abban is segítünk, ha valaki nem jön ki a szobatársával. Elődeink fejből kipattant ötletnek hála olyan mosókonyhánk van, amiben ipari mosógépek, szárítógépek segítik mindennapjainkat.

– **A beszélgetés elején említetted, hogy a jövődet vidéken képezed el.**

– Ma már nem távolság 80-100 kilométer, de ennél is közelebb szeretnék majd Bőcshez kerülni. Azért is, mert a termőföld helyhez kötött. Ha eladnánk egy területet, az árérték arányban valószínűleg a felét sem tudnánk máshol megvenni.

Sok tényező befolyásolja persze, hogy miként alakul a jövőm. Párkapcsolat és egyébek is, de az biztos, hogy a munkát illetően nem leszek elárulva, hogyha hazamegyek. A régióban nagy hiány van állatorvosból, főleg haszonállatos állatorvosból. Az ismerős gazdálkodók kérdezik is, ami-

"A munkát illetően nem leszek elárulva, hogyha hazamegyek"

kor találkozunk, hogy mikor jövök már haza dokorként, mert szükségük van a tudásomra. Ez nagyon jó érzéssel tölt el. A tanyasi élet régebben sokkal nagyobb álmom volt, mint ma, mert felnőve rájöttem a hátrányaira is. Fiatalként mégsem ez az életforma a legkönnyebb. Hiszen, hogy járnak a gyerekek iskolába? Milyen a mindennapos megközelíthetőség, hogyan található a barátaimmal, hogyan juthatok el szórakozni a városba?

– **Mi tartozik még az érdeklődési körödbe?**

– A természet szeretetével édesapám oltott be és az ő példáját látva töreksem a természet, tágabb értelemben a környezet védelmére. Már mondtam, sokat mentem vele terepre, vittük magunkkal a távcsövet és így madarászunk. Sajnos az így megszerzett ismeretekből sokat felejtettem, ma már nem biztos, hogy meg tudom pontosan nevezni, hogy milyen madarat látok.

Számomra a természetvédelem, az állatorvoslás és a gazdálkodás egybeolvadó fogalmak. Ide sorolom a vadászatot is, ami nemcsak abból áll, hogy lelövöm az állatot. Ez a legkisebb része. A vadász a természetben él, a természet szépségeit figyelni meg és fenn tartja a vadállományt.

Emellett vonz a művészet, a zene magam is élem és művelem, saját és mások öröme. A tárgyalkotó népművészet iránt is tiszteletet érzek. Sokat olvastam erről és beszélgettem olyan emberekkel, akik még benne éltek. Gondolunk-e arra, hogy régen nem boltban vásárolták meg azt, amire szükségük volt, hanem megcsinálták. Ezermesterként pótolták a szeker elhasználódott alkatrészeit. Tudták, hogy melyik fát kell megtalálni, és azt hogyan kell kifaragni.

– **Úgy tűnik, visszakanyarodtunk ahhoz, amivel kezdtük a beszélgetést. A szülőjád eléggé meghatározza a gondolkodásodat. Ez nem is baj, ha megtalálsz benne a szépséget és az értékeket.**

– Nagyon szeretem a régi házakat, gazdasági udvarokat, amiket a szomszédokkal, rokonokkal közösen építettek fel, alakítottak ki tulajdonosaik. Mennyi szépség és tudás van egy vályogházban, vagy egy egyszerű istállóban, amit lehet, hogy jobban is megépítettek, mint a házat, mert az fontosabb volt. A pásztorok munkájából is sokat lehet tanulni. Lenyűgöző, hogy milyen sokoldalú botanikai ismereteik voltak. Nagyobb természetvédőket találhattunk közöttük, mint gondolnánk!

A 22. Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállításon jártunk

Vizsga után, rendelés előtt az ÁTE-standon

Egyetemünk standja január 13-án, a 22. Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállításon azt az érzetet keltette, mintha az István utcai kampusz egy piciny területe költözött volna a Hungexpo csarnokába. Ide igyekezett vizsga után a hallgató, innen indult rendelésre az állatorvos, s persze bekíváncsiskodtak e talpalatnyi egyetemre társintézmények hallgatói, még oktatói is. Sok leendő elsős itt találkozott először a majdan hajdanivá váló Alma Materrel.

B. G.

Horváthné Csapó Tímea tanulmányi osztályvezető 15 éve részese az Educatio kiállításoknak. 2017 óta az újra önálló Állatorvostudományi Egyetem kiállítóhelyének első számú felelőse. Emlékeztett rá, hogy 2013 óta kötelező a jelentkezőknek emelt szintű érettségit tenni kémia és biológia tárgyakból.

Az idei kiállításra érkezők közül már elég sokan hallottak, értesültek a Marek József Ösztöndíjról, gyakorló állatorvosok is ajánlották szülőknek, pályaválasztóknak.

Ottjártamkor egy „öregdiák” is felkereste az „ÁTE-szigetet”. **Trieber Júlia** két okból is különleges látogató volt. Először is azért, mert a Borsod megyei Gömörországon született. Ez az egyetlen magyarországi település, amely Gömörország nevét őrzi hazánkban. 2018-ban szerzett diplomát biológus szakon. Gyerekkorától ez a tudományág érdekelte. A baglyok voltak a kedvencei, de mivel nem talált hozzájuk kapcsolódó kutatási területet, a növényélettanban mélyült el, ő volt az évfolyam „botanikusa”. Végzése után a másik gyermekkori szerelem, a fényképezés mellett kötelezte el magát, profi fotós lett.

Dr. Harmat Levente PhD hallgató, klinikai állatorvos reggel a doktori tanulmányaival kapcsolatos teendőket végezte az István utcában, majd a kiállításra sietett, válaszolni az ér-

deklódók kérdéseire. Zárás után „rendelőzni” indult a családi vállalkozásba, Kiskunlacházára és Dunavarsányba.

S mit tapasztalt a pályaválasztók érdeklődésében? Nagyon lelkesek, ugyanakkor többüket megfontolásra készíti a hivatással járó felelősség, amit már most felismernek. Az állatokat persze minden érdeklődő szereti – ez egyik alapfeltétel. A másik az említett tárgyakból teendő emelt szintű érettségi és a további szorgalmas tanulás.

Amit még nem látnak a pályaválasztók, az a hivatás sokszínűsége, mindaz, amit ennek az értékes diplomának a birtokában folytatni lehet. Mindig találni új, érdekes feladatot, tette hozzá Dr. Harmat Levente. Az állatorvosi munka frissen tartja, kondicionálja az embert. Nyolcvanegy éves nagyapja máig lelkesen végzi feladatait.

Zákány Benjamin 4. éves állatorvos-tan-hallgató a Kollégiumi Diákbizottság elnöke szerint nagy sikert arattak a standon szereplő élő állatok, és

a sebészeti varrás gyakorlásának lehetőségével is sokan éltek. E célból más egyetemekről is ide látogattak hallgatók, akár még át is lehetne őket csábítani, mondta mosolyogva.

Zákány Benjamin reggel sikeresen vizsgázott parazitológiából, s mivel másnap nem volt vizsgája, szívesen jött az Educatiora, mert nagyon szeret emberekkel beszélgetni.

Madarász Noémi HÖK elnök nagy türelemmel tanította a varrást. A budapesti **Kern Flórának**, a Kürt Alapítványi Gimnázium tanulójának jól is sikerült ez a gyakorlat. Kiskorától vonzódik az állatokhoz. Van kutyája és lova is, amit Fótton tartanak. Az utóbbit egyszer már műtötték, Kaposváron, s nagyon érdekelte az operációt megelőző vizsgálat. Érdeklődésemre elmondta, hogy egy év múlva az Állatorvostudományi Egyetemre fog jelentkezni.

Tizenévesen sok nagy elhatározást tesz az ember. Remélhetően az Educatio ÁTE-standjáról távozóknak született döntések jó része kiállja majd az idők próbáját!

A százéves Dr. Lami Gyulát köszöntötte az Egyetem

Kivételes eseményre került sor február elsején: Dr. Lami Gyula nyugalmazott professzort köszöntötték 100. születésnapja alkalmából otthonában Dr. Sótonyi Péter rektor és vezetőtársai. Ez a centenáriumi egy olyan intézmény életében is rendkívülinek számít, amely századokban méri fennállásának idejét.

Az ünnepelt a múlt év szeptemberében hivatalos volt a tanévnyitóra gránitdiplomájának átvételére. Mivel nem tudott részt venni az eseményen, az egyik fia, András vitte haza a ritka oklevelet, aki aranydiplomás állatorvos lett.

Dr. Lami Gyula most három gyermeke társaságában fogadta a köszöntőket.

Herczeg Dóra felvételei

A Püspökladányban született fiatal ember 82 éve lépte át először az István utcai Campus küszöbét. 1940-ben vették fel a Magyar Királyi József

peltet olyan kiválóságok tanították, mint Kotlán Sándor és Mócsy János.

Lami Gyula mondta 95. születésnapján, hogy amit a múlt század '40-es éveiben állatorvosi belgyógyászatnak neveztek, egyenlő volt Marek József munkásságával. A különböző nyelvekre lefordított belgyógyászati könyvei az állatorvosi belgyógyászatnak még ma is ható bibliái. Ennek

ténetet arról, hogy az egyetem akkor is tartotta magát a tudományosan megalapozott ismeretek oktatásához, amikor kísérletek történetek áltudományos és dilettáns törekvések elterjesztésére.

Az ünnepelt megható szeretettel beszélt a családjáról, s előkerült egy fotóalbum a „Lami klán” generációiról. Dr. Lami Gyula köszönetet mondott a köszöntésért. Megjegyezte, hogy a rektorok közül Dr. Kovács Ferenc és **Dr. Sótonyi Péter** állt és áll legközelebb hozzá.

*

Dr. Lami Gyula szakmai pályafutása a belgyógyászatban kezdődött pikolóként. A pikolók olyan hallgatók voltak, akik az egyes tanszékeken szabadidejükben segédkeztek, esetleg lábatlantokodtak, mert érdekelte őket az a tudományág.

Évtizedekkel később Dr. Kovács Ferenc professzorral közösen megteremtette a továbbképzésnek a mai napig fenntartott rendszerét. 1983-1987-ig rektorhelyettes volt és egyik fő szervezőként segítette az ÁTE fennállása 200. évfordulójának megünneplését. 2016-ban ő tűzte fel az újra önálló egyetem új zászlójára a régiről megmaradt szalagot, amit 1898-ban Hutýra Ferenc felesége kötött fel.

Nádor Gazdasági és Műszaki Egyetem Agrártudományi Karának Állatorvostudományi Osztályára. Az a tanári kar tanította, amely magas ívű fejlődési pályára emelte a magyar állatorvosképzést és állatorvostudományt.

A köszöntés meghitt percei után megelevenedett a történelem. A tanár úr anekdotái idézték fel azoknak a tanár elődöknek az alakját, akiket a mai középgeneráció is csak tankönyvekből vagy az egyetem parkjában felállított szobraikból ismerhet. Az ünne-

az iskolának Mócsy János professzor méltó folytatója, Kotlán Sándor professzor a nemzetközi parazitológiai élet igen megbecsült tagja volt.

Az ünnepelt nemcsak korelnöke az ÁTE professzorainak, hanem az egyetemi élet eseményeinek figyelmes követője is. Örömmel fogadta, hogy az ősszel Galambos Márton mellszobrát avatták fel a parkban, most pedig egyetértéssel értesült arról, hogy tavasszal Csukás Zoltánnal folytatódik a sor. Már is hozzáfűzött egy tör-

Országos Állatorvosi Bál

Február 5-én folytatódott az Országos Állatorvosi Bál hagyománya. A rendezők ezúttal a Hotel Intercontinental Budapest Báltermébe várták a vendégeket, akiket Dr. Sótornyai Péter, az Állatorvostudományi Egyetem rektora, a bál fővédnöke köszöntött.

Az esemény védnökei Dr. Bognár Lajos országos főállatorvos és Dr. Gönczi Gábor, a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke voltak. A bálon jótékonyági árverést tartottak Winkler Nóra vezetésével. A bevétel egy hallgatói és egy állatorvosi alapítvány számlájára kerül. A festményeket, fotókat, könyveket és ajándékokat népviseletbe öltözött fiatal emberek mutatták be a közönségnek, amiből már kiderült, hogy idén sem maradt el az állatorvostan hallgatók nyitótánca. A zenekari kísérettel fellépő Szilaj Néptáncgyűttes fergeteges előadása kitűnő báli hangulatot teremtett, aminek nyomán táncra perdültek a vendégek is.

Balázs Gusztáv felvételei

Dr. Kómár Gyula a gazdák mellett a kollégák patrónusa is volt

Egy igaz magyar hazafi emlékezete

Az Állatorvostudományi Egyetemen huszadik alkalommal rendezték meg február 4-6-ig a Kómár Napokat, melynek online előadásaira 250-en regisztráltak. A továbbképzés keretében adták át a Kómár-díjat és emléklakettet Dr. Koleszár István állatorvosnak. Az esemény résztvevőit köszöntötte Dr. Sótonyi Péter rektor, aki egyetemtörténeti dokumentumot vett át a névadó sebészprofesszor unokájától, Dr. Kómár Gyulától.

B. G.

Az 1904-ben Aszódon született Dr. Kómár Gyula életéről több regényt lehetne írni. Állatorvosi oklevelét 1928-ban szerezte, majd a következő évben doktori diplomát kapott. Az Állatorvosi Főiskolán Berrár Mihály klinikáján kezdett dolgozni. Egy évig Bécsben tanult. 1934-ben megvált a főiskolától. Gyomán járási állatorvosként, később főállatorvosként működött. 1945-ben Csongrád vármegye főállatorvosa lett. 1948-tól 10 évig ismét Intézményünkben dolgozott, a Sebészeti Klinika élén. 1958-tól 1968-ban bekövetkezett haláláig a Ceglédi Állatkórházat igazgatta.

A Magyar Állatorvosi Kamara Pest Megyei Szervezete az ezredfordulót követően indította el a Kómár Napokat továbbképző előadásokkal és az évente átadott Kómár-díjjal.

Az újra önállóvá vált Állatorvostudományi Egyetem 2016 őszén csatlakozott az alapítókhoz.

Az idei ünnepségen **Dr. Kómár Gyula**, az unoka, a Vadaskerti Állatorvosi Ambulancia állatorvosa azt a kéziratot ajándékozta az Egyetem könyvtárának, amelyben nagyapja megmagyarázta, hogy miért nem tudta elfogadni a számára 1948-ban felajánlott dékáni tisztséget.

Dr. Sótonyi Péter az ajándékot megköszönve megígérte, hogy annak méltó helye lesz az Egyetem könyvtárában. Hozzátette, ha valaminek helye

van az egyetemen, az pontosan ez az esemény. Kómár professzor példakép az állatorvosok és az ifjúság számára; emlékével minden nap találkozunk kell!

A tiszteletbeli Kómár-díjas egyetemi vezető ezután arról beszélt, hogy Kómár Gyula Gyomán és Orosházán a gazdák mellett a kollégák patrónusa is volt. Emberi nagysága abban is megmutatkozott, hogy a második világháborúban az aszódi tábori kórházban napi 18-20 órán át végezte a humán műtéteteket.

1948-ban egyhangúlag támogatták megválasztását a Sebészeti és Szemészeti Tanszék élére. Hihetetlen szorgalommal végezte a feladatát, emellett a kutatásban és a könyv- és jegyzetírásban is példát mutatott. Igaz, mire a könyvei megjelentek, már nem volt az Egyetem dolgozója.

Két évvel a tanszékvezetői megbízás elnyerése után felkérték dékánnak, de ezt elhárította. Levelében a következőt írta: „Magamat felkészületlennek és alkalmatlannak tartottam, és hogy végül mégis ide kerültem, annak egyedüli oka, hogy beláttam, nincs választék az állatorvos karban, aligha akadna alkalmasabb ember nálam a sebészeti tanszék vezetésére. Elvállaltam és ma, két év után még inkább látom, hogy olyan tanár, amilyenek én fiatalon megálmodtam magamat, és amilyen talán a másfél évtizedes kiesés nélkül valóban válhattam volna, sohasem lehetek már. (...) Régi megérzésem, hogy olyan feladat ellátása, amelyről eleve tudjuk, hogy képtelenek vagyunk rá, felelőtlenség.”

Kómár Gyula igaz magyar hazafi volt, folytatta Dr. Sótonyi Péter. Az

Herczeg Dóra felvétele

1956-os forradalom minden napján az egyetemen végezte a munkáját. A forradalom leverése után előadását tartva azt mondta a hallgatónak, hogy az elmúlt hónapok eseményei felett nem mehetünk el szó nélkül. Felállva emlékeztek azokra, akik a szabadságért az életüket áldozták vagy hazájuk elhagyására kényszerültek. Ezután még kinevezték a hallgatók forradalmi viselkedését elbíráló bizottság elnökének. Ő azonban nem volt hajlandó részt venni a megtorlásban, a jelentését nem fogadták el és azonnali hatállyal elbocsátották az Egyetemről. Mint Dr. Fehér Dezső professzor írta: egy nagy ívű pálya kettétört, de a gerince egyenes maradt.

A tanyavilágba került, majd egy évvel később állt a ceglédi állatkórház élére, ott születtek meg a könyvei, s fejlesztette a hazai állatkórházak hálózatát. Életének ebben a fejezetében nemcsak ő, hanem kollégái is egymás versenytársait képezték ki.

Dr. Sótonyi Péter bejelentette, 2023-ban az Egyetem Dr. Kómár Gyula mellszobrának felállítását tervezi.

Az ünnepség a Kómár-díj átadásával ért véget.

– Egész életemben azzal foglalkoztam, amivel szerettem. Sokak vágya ez; nekem sikerült elémem – köszönte meg az elismerést **Dr. Kerényi János**.

In memoriam

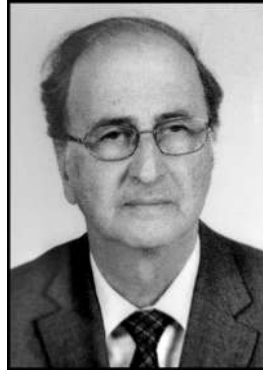
Dr. Hajós Ferenc

egyetemi tanár, agykutató

2022. február 18-án 86 éves korában váratlanul távozott el Dr. Hajós Ferenc egyetemi tanár, az MTA doktora, az Egyetem Anatómiai és Szövetani Tanszékének korábbi tanszékvezetője. Elvesztésével egy kiváló egyetemi oktatóval, agykutatóval, iskolateremtő és -szervező egyéniséggel, kedves Baráttal lettünk szegényebbek. Mindenki számára, akik ismerhettük lesújtó a volt hír.

Hajós professzor 1936-ban született Budapesten, 1954-ben a Madách Imre Gimnáziumban kitűnő eredményre értett. Tanulmányait a Budapesti Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karán folytatta, ahol 1960-ban "summa cum laude" doktori diplomát kapott. Kétéves, Pásztón eltöltött sebész gyakornoki praxis után, csatlakozott a legendás Szentágothai-iskolához a Pécsi Orvostudományi Egyetem Anatómiai Intézetében egyetemi tanársegédként. Mesterét követte Budapestre, a SOTE I. sz. Anatómiai Intézetébe, ahol 1965-től tanársegéd, adjunktus, majd egyetemi docens lett. A tudományos érdeklődésében mély nyomot hagyó Pécsen kezdett kutatómunkája végigkísérte életét. Az orvostudományok kandidátusa fokozatát 1972-ben szerezte meg, a Magyar Tudományos Akadémia doktori fokozatát a biológia tudományok területén 1983-ban, az "Izolált idegvégződések funkcionális morfológiája" címmel védte meg. Tudományos ismereteit német, angol, szovjet, kubai külföldi tanulmányutak során mélyítette, így jelentős nemzetközi kapcsolatrendszer építve ki, amellyel később tanítványai szakmai útját tudta önzetlenül és nagyvonalúan egyengetni. Oktatómunkáját a SOTE I.sz. Anatómiai Intézetében a magyar nyelvű oktatáson túl 1983-tól a német nyelvű oktatás bevezetésével bővítette.

1987-ben, egyetemi tanári kinevezését követően az Állatorvostudományi Egyetem Anatómiai és Szövetani Tanszékének vezetőjeként folytatta

pályáját. Az új egyetem, új környezet kihívásait sikerrel teljesítve, korábbi munkahelyén szerzett népszerűségét csakhamar itt is élvezhette.

Az idegnyelvű oktatásban szerzett tapasztalatait kamatoztatva az állatorvos képzésben is elindítottuk a német, majd az angol nyelvű oktatást, amelynek kezdeti nehézségeit fantasztikus munkabíráásával példamutatóan küzdötte le. Három nyelven tartott anatómia és biológia, angolul és németül szövettan előadásokat, biológia és szövettan gyakorlatokat. Óráin a hallgatóságot briliáns – sokszor kétkézes – rajzaival, csillogó humorával nyugtázta le. Egy Henle-kacs magyarázó ábrájaként képes volt egy szekérderék New Orleans-i jazzmuzsikust felrajzolni pillanatok alatt, ahol a pozanos a tolócsövel jelezte a "cortex-medulla" irányt. Az órái hangulatát, baráti beszélgetéseit gyakran színesítette széleskörű irodalmi, képzőművészeti, történelmi ismereteivel. Emellett legendás volt zenei műveltsége is: az Anatómiai Múzeumot kihasználta zenei programok céljára. Kiváló zongorajátékával, szerda délutáni magyar és angol nyelvű "Zeneóra" előadásaival sok rajongót vonzott a campuson kívülről is. Kamara-koncertjei és tematikus zongoraverseny, opera "félévei" visszahatottak az órarendre és a kollégák szerdai időbeosztására is. Rajzkészsége és kreativitása nem állt meg a klasszikus médiumoknál: generációs hátrányát sutba vetve indított el – és fejezett be! – olyan anatómiai (AwA Anatomy with Apple) és szövettani (HistorClick, MicroClick) számítógépes oktatóprogram fejlesztéseket, amelyek a 90-

es évek elején nemzetközi szinten is kurióznak számítottak.

Az 1994-es zoológus szak akkreditációja és elindítása szintén érdemben járult hozzá iskolateremtő munkájához. Az idegnyelvű képzés igazgatójaként hosszú éveken át képes volt úgy működtetni és szabályozni sok száz külföldi diák képzését, hogy közben bölcsen, a kellő empátiával kezelt minden egyes ügyet. Lenyűgöző volt az a nyelvi könnyedség, amivel munkatársai magyar, angol, vagy német leveleinek, cikkeinek nyakatekertségét – kérésükre – gordiuszi egyszerűséggel igazított ki.

Az oktatás mellett 1990-től kutatási rektorhelyettesként építette ki a rendszerváltást követő tudományos műhely intézményét egyetemünkön. A kandidátúra rendszerét felváltó PhD képzés bevezetése sok esetben igényelte kreativitását és nemzetközi tudományos tapasztalatát. Kutatási területei igen széleskörűek voltak: az idegrendszer ultrastruktúrájától az immunhisztokémián át az in vivo morfológiát érintve a mozgatópályák fejlődéséig terjedtek.

Tudományos társadalmi aktivitása széles területet ölelt fel. Elnöke volt a Felsőoktatási és Tudományos Tanács Képzési Bizottságának, elnökségi tagja a Magyar Anatómus és Hisztológusok Társaságának, továbbá a Magyar Idegtudományi Társaságnak; szerkesztőbizottsági tagja az Anatomy and Embryology, a Brain Research és az Acta Biologica folyóiratoknak; főszerkesztője a Neurobiology című lapnak. Munkásságát Szent-Györgyi Albert-díjjal, a Szent István Egyetem Babérkoszorúja aranyfokozat, valamint Magyar Köztársaság Érdemkeresztje aranyfokozat kitüntetéssel ismerték el.

Hajós Ferenc, az elismert oktató, a nemzetközi hírnév tudós a zene, az irodalom, a képzőművészetek iránti rajongásával és aktív művelésével igazi polihisztorrá vált. Sikerei ellenére mindvégig szerény maradt, kollégáinak, tanítványainak örök példát állított emberségből, szorgalomból, kitarásból.

Hajós Professzor, nyugodj békében!

Dr. Sótorny Péter

Paládi József, Dr. Kassai Tibor új könyve A taxis

BALÁZS GUSZTÁV

Negyven év után is elevenen él bennem a Somogyi Béla utcai szerkesztőség atmoszférája. Mechanikus írógépeken születtek a kéziratok, amikből szedőgép monstrok öntöttek ólomsorokat.

Akkoriban indult a Pest Megyei Hírlap hírvotata. **Paládi József** rovatvezető gyakran hozott újságcikk kivágásokat, amelyek témáit érdeemesnek tartotta feldolgozni. Amikor leadtam a penzumot, gyakran mondta, menjek ki az "életbe", igyak egy sört, keressem a lányokat. Én ezeket a tanácsait nem fogadtam meg, egyféle jópofáságnak tartottam, de azóta beláttam, az újságírónak az élet sűrűjében kell élnie.

Abban az időben a napilapok fekete-fehér nyomtatásban jelentek meg. A jó cikkek, riportok szövegében viszont visszatükröződött az élet cifrasága.

Paládi József évtizedekkel később regényíró lett. Az én szememmel, aki legszívesebben pár soros, esetleg néhány szavas anyagokat írok, ő valószínűleg ontja a könyveket. Annak az időszaknak a krónikása, amiben felcseperedett, férfivá, újságíróvá lett. Karácsonyra meglepett A taxis című könyvével.

Írása sodró lendületű, olyan mintha egy akkori napilapot olvasnánk. Az utasok feltehetően ma is ugyanolyanok. Sietősek, felvágók vagy leereszkedők, józanok vagy ittasak. A számokat persze „át kell váltani”, a „bélást” ma minimum százzal kell szorozni.

A főhős a szerkesztőségi atmoszférától megcsömörlött újságíró, akinek a taxis élet csak kitérő. Abban az időben egyébként nem volt ritka ez a váltás, más ilyen kolléga is dolgozott a lapnál. Mi több, az újságíró és a taxis kicsit hasonlít is. Mindkettő híreket szállít. Csak az egyik megírja, a másik nem. Amikor a taxis újságíró már nem bírja magában tartani a híreket, visszavedlik azzá, ami volt, ami lesz... Az olvasó öröme.

Herczeg Dóra felvétele

Időkapszulákat jelentős építmények alapkövében, templomok tornyában találhatunk – olykor pedig asztalfiókban. Ilyen, a múltban született kézirat „rejtőzött” Dr. Kassai Tibor professor emeritus otthonában is, amit mindaddig naplónak nevezett, amíg könyv lett belőle. A Látogatás a Birodalomba. Útinapló egy 1958-as szovjet tanulmányútról című könyvet 2021 decemberében mutatták be.

A szerző így írt művéről: „Fiatal kutató-állatorvosként 1958-ban lehetőségem nyílt részt venni egy három hónapos tanulmányúton a Szovjetunióban. Tanulmányutam eseményeiről és tapasztalatairól részletes naplót vezettem, amelyet nem idegenek olvasmányának szántam. Az azóta eltelt hat évtized változásai – köztük magának a hatalmas Birodalomnak az eltűnése a térképről – azonban különleges értéket kölcsönöznek a Szovjetunióban élő emberek akkori életéről egy szemtanú által papírra vetett hiteles feljegyzéseknek.

Tanulmányutam során Moszkván kívül módomban volt Kazahsztánban, Grúziában és Örményországban is többkevesebb időt eltölteni. A szűkebb szakmámat érintő tapasztalataimról külön készítettem feljegyzéseket, a naplóm döntően az ottani életviszonyokról, az emberekről, az emberek-

kel való kapcsolataimról, kulturális eseményekről, látnivalókról készült érdekes jegyzeteket tartalmazza.

A közelmúlt történelme, a néprajz, a kultúra iránt érdeklődő olvasók naplójegyzeteimből képet kaphatnak a szovjet társadalom egy szegmensének az életéről a Sztálin halálát és Hruscsov fellépését követő, jelentős változások ígéretétől izgalmas időszakban.”

A könyv bemutatóján köszöntőt mondott **Dr. Sótonyi Péter** rektor, majd a szerző diavetítés kíséretében olvasott fel szemelvényeket új könyvéből. Kassai professzor könyve a Szelemlyes Történelem Kiadónál az Állatorvostudományi Egyetem támogatásával jelent meg.

*

„Az életpályámat vázlatosan áttekinthető kötetem Életforgácsok címmel a 90. születésnapomra, 2020-ban jelent meg. A FAO szolgálatában eltöltött életszakaszom emlékeit a 2014-ben megjelent Két és fél év Irakban című könyvemben adtam közre. Hogy tervezek-e még újabb kötetet? Erre csak azt mondhatom, hogy diákkorom óta megszívletem a régi bölcsességet: Nulla dies sine linea, vagyis, hogy ne teljék el nap munka nélkül.” (részlet a konyvguru.hu portál Dr. Kassai Tiborral készített interjújából)

Kulcs

Fejér Megyei Állatorvosi Nap

December 9-én 19. alkalommal rendezték meg a Fejér Megyei Állatorvosi Napot Kulcson, ahol a múlt században Egyetemünk hat kiemelkedő professzora töltötte rendszeresen a szabadságát. Dr. Hutýra Ferencnek, Dr. Jármái Károlynak, Dr. Kotlán Sándornak, Dr. Guoth Gy. Endrének, Dr. Marcis Árpádnak és Dr. Szepeshelyi Andornak 2008 és 2015 között mellszobrokat állítottak a Hatok tere parkban.

Az ünnepséget **Dr. Sziebert Gergely** megyei főállatorvos nyitotta meg a polgármesteri hivatalban, majd **Dr. Simon László**, a Fejér Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja, **L. Simon László**, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója és **Dr. Sótornyai Péter** mondtak köszöntőt. Az Egyetem rektora előadást tartott a Magyar Országos Állatorvos Egyesület (MOÁE) jelenéről. Az állategészségügy kiemelkedő személyiségei emlékének ápolásáról **Dr. Gombos Zoltán**, a Fejér Megyei Állategészségügyi Alapítvány kutatóriumának elnöke beszélt.

Az alapítók és Egyetemünk a MOÁE támogatásával Takács János emlékérem kitüntetésben részesítette **Dr. Süth Miklóst**, a Digitális Élelmiszerlánc Oktatási, Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Intézet igazgatóját.

A MOÁE Hutýra emlékéremmel tüntette ki Dr. Gombos Zoltánt, Szentlányi ifjúsági emlékéremet adományozott **Dr. Bekő Katinkának**, az Állatorvostudományi Kutatóintézet tudományos munkatársának. Az egyesület a Magyar Állatorvosok Lapja színvonalas főszerkesztői munkájáért Nádaskay-Hochenlocher díjjal tüntette ki **Dr. Balka Gyulát**, a Patológiai Tanszék egyetemi docensét.

Elismerés az Agrártudományi Szekcióban végzett munkáért

Kiváló TDK Szervező Díjban részesült Dr. Rácz Bence és Dr. Battay Márton

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács Elnöksége 2013-ban alapította meg a Kiváló TDK Szervező Díjat, a felsőoktatási intézményekben folyó tudományos diákköri tevékenységet szervező munkatársak elismerésére. A kitüntetést az OTDK Elnöksége titkos szavazással ítéli oda az OTDK évében és az azt követő évben maximum 20, kimagasló színvonalú munkát végző szervezőnek.

A január 12-én megrendezett OTDT ülésen az Állatorvostudományi Egyetem két munkatársa, **Dr. Rácz Bence** és **Dr. Battay Márton** részére adták át a Kiváló TDK Szervező Díjat.

Az OTDT szimbólumát, a baglyot ábrázoló ezüst kitűzőt, valamint az elismerést igazoló oklevelet **Dr. Szendrő Péter**, az Országos Tudományos Diákköri Tanács örökös elnöke és **Dr. Szabó István**, az NKFIH elnök-helyettese adta át.

2021. március 29-31. között került megrendezésre a 35. Országos Tudományos Diákköri Konferencia, mely Agrártudományi szekciójának az Állatorvostudományi

Egyetem adott otthont. A szekció 27 tagozatában 241 előadás hangzott el, míg a szakmai bizottság 80 helyezésről és 40 különdíjról döntött.

Az esemény szervezési feladatainak irányításáért Dr. Rácz Bence egyetemi docens, az Agrártudományi szekció ügyvezető elnöke és Dr. Battay Márton főtitkár, a szekció ügyvezető titkára (képünkön jobbról a harmadik) felelt.

Szidor N. Gábor felvételei

A LIDL MAGYARORSZÁG az élelmiszerláncok közül elsőként csatlakozott Magyarország Állatvédelmi Kódexéhez, amelyet az Állatorvostudományi Egyetem Állatvédelmi Jogi-, Elemző- és Módszertani Központja hívott életre. A diszkontlánc a szándéknyilatkozat aláírásával megerősítette elköteleződését a szakmai alapokon és összefogáson nyugvó állatvédelem mellett.

A Lidl Magyarország számos gyakorlata járul hozzá az állatvédelemhez, termékínálata kialakításakor törekszik az állatjóléti elvek szem előtt tartására.

Az áruházlánc az elmúlt években vásárlói összefogással a Budaörsi Állatmenhelyet, a NOÉ Állatotthont és a REX Kutyaotthont közel 60 tonna minőségi állateledellel támogatta.

Beszélgetés Maitha Alhassanival

Gyakorlat teszi a mestert

Régóta ismert tény, hogy az állatorvostudományt oktató intézményekben nehéz bekerülni, az egyik legnehezebb. A legmagasabb iskolai osztályzatokat kell megszerezni ahhoz, hogy hallgatóként léphessük át egy állatorvosi tanulmányokat kínáló egyetem kapuit. Ha sikerült felvételt nyerni, akkor kezdődhet az élethosszig tartó tanulás, hiszen egy elképesztően mélyreható és átfogó ismereteket igénylő tudományról van szó. A magunkba szívott elmélet azonban nem elég, azt a gyakorlatban is helyesen kell tudni alkalmazni. Ekkor válik fontossá a klinikákon végezhető gyakorlat. Az Állatorvostudományi Egyetem kivételes helyzetben van, a kampuszon jól felszerelt kisállatklinikával, míg Üllön ló- és haszonállatgyógyászati klinikával rendelkezik. Az itt nyújtott gyakorlatorientált képzés a világ minden tájáról vonzza az állatorvosi diplomára vágyó hallgatókat. Interjúnkban Maitha Alhassanival beszélgetünk, aki egy együttműködés keretein belül, az Egyesült Arab Emírátsükből érkezett Budapestre.

BULEJKA ALEXANDRA

– **Mutasd be magad röviden az olvasóknak! Kezdjük a családdal és a tanulmányaidal.**

– Maitha Alhassaninak hívnak és 23 éves vagyok. Gyermekkoromat Al Ain városában töltöttem Abu Dhabi Emírátságának keleti régiójában, amely arról híres, hogy az Emírségek legzöldebb városa. Kis családban nőttem fel, édesapám rendőr, anyukám egy biológiai laborban dolgozik.

A szüleim támogatásának hála városom legjobb iskoláiba járhattam. Miután 2016-ban elvégeztem a középiskolát, állatorvosi szakra iratkoztam be az Egyesült Arab Emírségek Egyetemén (UAEU), amelyet őfelsége Zayed bin Sultan Al Nahayan sejk alapított 1976-ban. Ez az Egyesült Arab Emírségek legrégebbi egyeteme. Az állat-

orvosi terület egyébként meglehetősen új, 2013 óta működik.

– **Az állatorvosoktól gyakran hallani, hogy az állatok szeretete miatt választották ezt a pályát, mások valamilyen meghatározó gyermekkori emléket kapcsolnak hozzá. Nálad mi a helyzet?**

– Olyan családban élek és nőttem fel, ahol szeretik az állatokat. Van egy kis gazdaságunk, ahol állatokat gondozunk és tenyészünk, itt gyakran fordulnak elő megbetegedések, ami miatt állatorvosi ellátásra van szükség. 14 éves koromban kezdtem el segíteni a nagyszüleimnek az állatok körül, főként az volt a feladatomban, hogy a jószágoknak felírt gyógyszereket beadjam. Ekkor szembesültem vele, hogy mekkora hiány van a képzett állatorvosi munkaerőben. A középiskola elvégzése után, nem tudtam melyik utat válasszam: a humán- vagy az állatorvóságot.

– **Mi segített a döntésben?**

– A családom ösztönzött arra, hogy állatorvosi szakra menjek, így hozzájárulhatok az Egyesült Arab Emírségekben tapasztalható állatorvoshiány csökkentéséhez, kezelhetem a beteg állatokat és megelőzhetem a betegségeket. Nálunk az emberek napi táplálékának nagy részét az állati eredetű

termékek adják. Az állatállomány egészségi állapotának ellenőrzése nagyon fontos az állatok és emberek közötti betegségek terjedésének és átvitelének megakadályozása érdekében. Az állatorvosoknak létfontosságú szerepük van az élelmiszer-biztonság előmozdításában és fenntartásában. Mondhatjuk, ők az összekötő kapocs az emberi és állati egészség között.

– **Számodra miért vonzó ez a szakma?**

– Az állatorvóságot leginkább a sokféleséget szeretem, azt, hogy az állatorvosok több fajjal foglalkoznak. Ráadásul olyan pácienseik vannak, akik nem tudják verbálisan kifejezni érzéseiket. Ez egy humánus szakma, amely egyszerre szolgálja az állatokat és a társadalmat.

– **Hogyan szerezhetsz állatorvos doktori diplomát az Egyesült Arab Emírségekben?**

– Először is be kell iratkoznod az állatorvosi alapképzésre az egyetemen, ez egy 5 éves program. Az 5 év alatt a hallgatók legalább 9 általános oktatási kurzust vesznek fel, összesen 27 kreditet, legalább 12 kreditet teljesítenek a kötelező kurzusokkal, mint például a biológia, fizika, kémia, vala-

mint 113 kreditet az állatorvosi kurzusokkal. Az egyetemem jelenlegi tantervét nemrég felülvizsgálták, így hamarosan egy kibővített, 172 kredites tanterv indul. Tudomásom szerint az új tanterv arra fog összpontosítani, hogy több gyakorlati tudást adjon. Így az állatorvostan-hallgatók olyan extra készségekkel szerezhetnek diplomát, amelyek sikeresebbé teszik őket a munkájukban.

– Az Egyesült Arab Emírségek Egyeteme és az Állatorvostudományi Egyetem között lévő megállapodásnak hála két szemesztert töltesz Budapesten. Miről szól az együttműködés?

– Most ötödéves vagyok, az előző 4 évet az Egyesült Arab Emírségek Egyetemen teljesítettem, az 5. évben pedig az Állatorvostudományi Egyetemre jöttünk, elvégezni a kis- és nagyállatokkal kapcsolatos klinikai gyakorlatokat. A mi egyetemünkön nincs oktatókórház, így nehézkes lenne a klinikai gyakorlatot megszerezni. Az egyetemek közötti megállapodásnak hála, az utolsó éves hallgatók Budapestre utaznak, hogy a legjobb orvosoktól szerezhessenek tapasztalatot.

– Mi a különbség egy Magyarországon praktizáló és egy, az Emírségekben dolgozó állatorvos napi munkája között? Milyen állatokat tartanak nálatok az emberek?

– Sok családnak van kis méretű farmja, amit úgy neveznek nálunk, hogy „Alezba”. Állattenyésztésre használják, például juhokat, kecskét, szarvasmarhát, lovakat, szarvast, különféle madárfajokat vagy tevéket tartanak ott. Tehát több olyan állatorvosra van szükségünk, akik képesek ezeket a fajokat kezelni.

Ami a tevéket illeti, a kultúránk fontos részét képezik, tartásuk egészen a gyökereinkhez nyúlik vissza. Ugy tartják, hogy a tevék Isten ajándékai a beduinoknak, mivel ezek az állatok lehetővé tették az életet a sivatagban, segítettek a szállításban, használták őket ruházatukhoz, élelmet jelentettek. Napjainkban a tevék a helyi kultúra szimbólumaivá váltak, a turisták kedvelt attrakciója a tevelés. A tevék a szórakoztatóiparban is megje-

lennek, a teveverseny népszerű sportág. És persze van, akinek kutyája, macskája van otthon, akárcsak a magyaroknak.

– A második szemesztert kezdted Budapesten. Mi a véleményed az egyetemünkről és a diákéletéről?

– A nemzetközi képzéshez képest a mi oktatásunk eléggé különálló, hiszen egy speciális együttműködés miatt vagyunk itt. Saját órarendünk van, így az egyetem külön tantermeiket és pihenőszobát is biztosít a csoportunknak. Nagyon örülök, hogy mindenki tiszteli a hidzsábunkat, és soha nem kényszerítettek arra, hogy levegyük vagy lecseréljük. Köszönet ezért az egyetem tanárainak és a diáktársainknak.

Azt is elmondhatom, hogy itt a professzorok és a hallgatók közötti kommunikáció nyitott és gördülékeny. Nem kell megvárunk egy meghatározott időpontot vagy fogadóórát, hogy feltegyük a kérdéseinket, egyeztessünk az esetleges problémáinkról.

– Van kedvenc tanárod, akinek a munkája mély benyomást tett rád?

– **Dr. Németh Tibor** professzort emelném ki, akinek a szakmai hozzáállása példaértékű. Nemcsak Magyarországról, hanem a környező országokból is érkeznek hozzá páciensek. Egy kiváló, magasan képzett sebész. Emellett oktatóként támogató, magyarázatai jól érthetőek, a műtéteit mindig nagyon élvezem. Szeretném még megemlíteni **Dr. Molnár Pétert** a radiológiáról, aki szintén sokat segít nekünk.

– Már csak egy karnyújtásnyira vagy attól, hogy megkapd a diplomád. Mik a terveid a jövőre nézve?

– A következő két évben egy állatkórházban szeretnék dolgozni az Emírségekben, majd külföldön folytatnám a posztgraduális tanulmányaimat. Tervezem, hogy visszajövök Budapestre, itt már megismerkedtem az Egyetemmel, a professzorokkal. Az Állatorvostudományi Egyetem Európa egyik legrégebbi állatorvosképző intézménye, magasan képzett szakemberekkel és oktatókkal. Megtiszteltetés számomra, hogy hallgatóként itt tanulhatok.

– Örömmel hallom. Van egy konkrét terület vagy állatfaj, amelyre összpontosítani szeretnél?

– A kérődző állatok érdekelnek és a sebészet, műtéteket szeretnék végezni. Mint említettem, a hazámban hiányoznak a jó szakemberek, nem sok állatorvos szakosodott erre a területre. Legutóbbi önkéntes munkám alkalmával egy sebésznek segítettem egy állatkórházban, aki hatalmas munkahelyi nyomástól szenvedett, ő volt az egyetlen sebész a környéken. A mellette töltött gyakorlatom során jöttem rá, hogy el tudnám képzelni magam sebészként. Különösen a lágyrész műtétek érdekelnek.

– Mit tanácsolsz az állatorvosi pályát fontolgatóknak? Mi tesz valakit jó állatorvossá?

– Állatorvosként naponta találkozol olyan állattartókkal, tenyésztőkkel és gazdákkal, akik idegesek az állatuk állapota miatt. Az állatorvosoknak kellő érzékenységgel szükséges kezelniük a tulajdonosokat, különösen olyan esetekben, amikor az állat súlyosan beteg, vagy ha esetleg eutanáziára van szükség. Mindig tisztelettel kell bánnunk az állatokkal, függetlenül attól, hogy egy házi kedvencről, haszonállatról vagy vadon élő állatról van szó. Továbbá nem szabad elfelejtenünk, hogy ez a hivatás élethosszig tartó tanulást igényel. Időről időre jelennek meg új betegségek, új technikákat dolgoznak ki, kutatásokat és kísérleteket végeznek. Mindezekkel tisztában kell lennünk ahhoz, hogy jó állatorvosok lehessünk.

Interview with Maitha Alhassani

Practice makes perfect

It is a well-known fact: getting into vet school is hard, it is among the hardest. Universities offering veterinary medicine studies require top academic grades to even get a foot in the door. After you get accepted, you can start your life-long learning journey: veterinary education is amazingly in-depth and comprehensive. All the theories you absorb need to be applied correctly, this is when clinical practices come into the picture. The University of Veterinary Medicine Budapest is in a unique position with its well-equipped on-campus small animal clinic and large animal clinic in Üllő. The practice-oriented training program attracts students from all around the world to complete their studies in Budapest. Read our interview with Maitha Alhassani who is here for a special one-year training from the United Arab Emirates University.

ALEXANDRA BULEJKA

– Please introduce yourself briefly to our readers. Let's start with your background and education.

– My name is Maitha Alhassani and I am 23 years old. I spent my childhood in a city called Al Ain in the Eastern Region of the Emirate of Abu Dhabi, which is also known as the "Garden City" due to its greenery. I grew up in a small family, my father is a police officer and my mom is a biology lab specialist.

My parents supported me to attend top-ranked schools in my city. After graduating from high school in 2016 I chose to study veterinary medicine at the United Arab Emirates University (UAEU), which was established by his highness Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahayan in 1976. It is the oldest university in the United Arab Emirates (UAE). The veterinary medicine field is quite new, it has been available since 2013.

– When asked why they chose this career, vets usually say it is the love of animals, others connect an important childhood memory to animals. What about you?

– I live and grew up in a family that loves animals and raises livestock on a private farm. These animals were often suffering from different diseases and needed medical care. When I was around 14 years old, I started helping my grandparents with the livestock; mainly it was my task to give the medicines prescribed by the pharmacist beside our farm. At that time I learned that in our region there is a lack of professional veterinary staff. After

graduating from high school I was confused, I wasn't sure which path to take: human medicine or veterinary medicine.

– What helped you to make your decision?

– My family encouraged me to go for veterinary medicine so that I could contribute to covering the shortage of veterinary professionals in the UAE. So I decided to become a veterinarian to treat ill animals and help the prevention of diseases. In my country, people consume a huge part of their daily food from animals. Health monitoring of these animals is very important to prevent the spread and transmission of diseases between animals and humans. Veterinarians have a vital role in the advancement and maintenance of food safety, they are a link between human and animal health.

– What does this profession mean to you?

– What I like most about veterinary medicine is the diversity: vets deal with more than one type of species. On top of that, our patients cannot express their feelings verbally. This career is characterized by a humane profession that serves animals and society at the same time.

– How can you earn a Doctor of Veterinary Medicine diploma in the United Arab Emirates?

– First, you need to enrol in the Bachelor of Veterinary Medicine program. This is a 5-year program at my university. During the 5 years, students take up to 9 general education courses totalling 27 credit hours, at least 12 credit hours of required college courses like Biology, Physics, Chemistry among others, plus 113 credit hours of veterinary major courses. The current curriculum

in UAEU has been reviewed and overhauled, a new and expanded curriculum of 172 credit hours will be launched soon. As far as I know, the new curriculum will be focused on giving more hands-on experience so veterinary students can graduate with extra skills that make them more successful.

– Your sending university the United Arab Emirates University has an agreement with the University of Veterinary Medicine Budapest, this is why you spend two semesters here. What is it about?

– I am a fifth-year student now, I completed the previous four years at the United Arab Emirates University and in the fifth year we moved to the University of Veterinary Medicine Budapest to do the clinical practices regarding small and large animals. Our university does not have a teaching hospital, so it is not possible to learn clinical sciences on campus. Therefore, the UAEU entered an agreement with UVMB to train final-year students in Budapest, so they can get veterinary experience and skills from the best doctors.

– What is the difference if you are a vet in Hungary or UAE? What kind of animals do people keep in your country?

– In my country, most families have small farms called „Alezba“. It is used for husbandry of such animals as sheep, goats, cattle, horses, deers, various species of birds and camels. So we need more veterinary professionals who can treat these species.

Regarding camels, they are an important part of Emirati culture that dates back to its roots. In the past, camels were said to be God's gifts to the Bedouins, as these animals made life possible in the desert, providing for example transportation, clothes and even food. Nowadays, camels are a symbol of the local culture, as well as an attraction for tourists to ride. Camel racing is also a huge part of Emirati culture and life today. Camels are part of the entertainment industry, camel racing became a beloved sport in the

region. And of course, some people have dogs and cats at home, just like in Hungary.

– You have started your second semester in Budapest. What is your opinion about the university and the student life here?

– The Emirati course is quite separated from the other international courses because we are here for a specific training. We have our own schedule, so the university provides us with separate classrooms and resting rooms as well. I really like here that everybody respects our hijab and they have never forced us to take it off or replace it. Many thanks to UVMB teachers and fellow students for this. Also, I can tell that the communication between professors and students is smooth and open. There is no need to wait for a specific time or office hours to ask your questions or talk about your problems.

– Do you have a favourite teacher whose work made an impression on you?

– I would highlight professor **Tibor Németh**, he is very professional, a highly qualified surgeon. People bring their pets to him not only from Hungary but from other countries around. He is supportive and during his lessons he delivers the information very smoothly, in non-complicated ways. I really like his explanations and enjoy his surgeries. I also would like to

mention **Dr. Péter Molnár** from the radiology course, he is very helpful.

– You are about to graduate soon. What are your plans for the future?

– I would like to work in an animal hospital for the next two years in my country and then start postgraduate studies abroad. I plan to come back here to Budapest, I became familiar with the university, the professors. UVMB is one of Europe's oldest veterinary training establishments with highly qualified doctors and professors. I am honoured to be one of its graduates.

– Good to hear that. Is there a certain field or type of animal you would like to focus on?

– I am interested in small ruminants and I want to specialize in surgeries because there is a lack of good professionals, there are not many Emirati vets specialized in this field. The last time I was a volunteer in a hospital, I helped a surgeon who was suffering from serious work pressure because she was the only surgeon there. During my practice with her, I realized that I can imagine myself as a surgeon, especially the soft tissue surgeries are the focus of my interest. As every DVM, I would like to be a very good vet who saves lives.

– What advice do you have for students considering a career in veterinary medicine? What makes a good vet?

– A veterinarian will meet animal owners, breeders and farmers who are stressed or distraught over their animal's condition, every day. Vets need to be sensitive when dealing with the emotions of the owners, especially in cases where the animal is severely ill or when euthanasia is necessary. Second, veterinarians should treat animals with respect, regardless of whether the animal is someone's pet, livestock or a wild animal rescued by a concerned individual. Last, you should keep in mind that this profession requires lifelong learning. New diseases emerge, they develop new techniques, new research and experiments are performed time to time. You need to be aware of all of these to be a good veterinarian.

The starting line

The first two months of the year are so eventful that they could be considered the condensed version of university life. This period is characterized by exams, a career convention for the applicants, a job fair for graduating students and an inauguration of new vets. To use a sports analogy, we started with the momentum of competitive swimmers: we jumped almost as far as the middle of the pool, as if we were eager for action after getting rid of the shackles of the last two years.

At this time of the year, EDUCATIO International Education Expo is now more certain to come than snow. Our stand was visited by starry-eyed high school students this year, too. Beside their curiosity, their questions also revealed how they felt the responsibility involved in the veterinary profession.

Planted five years ago, the tree of the Veterinary Job Fair yields more and more fruit. Exhibitors love coming here because they meet smart students. Thirty of them signed up for internships at Bonafarm. The students who visited the grand hall could listen to several offers. Unlike so many before, they didn't come for a signature. Instead, they came in their free time with specific ideas in mind. After all, it's easier to learn about all the latest employment trends in one place than going through time-consuming job interviews to draw the conclusions.

On the other hand, job fairs often have a deeper meaning for students than just trying to find a job in a few hours. It's worth getting an insight into other people's careers and

achievements, for example, how trained vets live through their pleasures and pains, since life is much more than just obtaining a degree and then working for 40-50 years.

That's why it was so interesting to have a conversation with Dr. Balázs Baji, who studied in István Street and competed as a hurdle runner across the world. He liked studying and he chose the University of Veterinary Medicine Budapest because if you come here, you have to study. Although he was interested in the care of all animals, he eventually chose small animals to avoid the risk of an injury caused by a cow stepping on his foot... He felt the practical work at the clinic was very important. It was a relief for him to be able to switch from Side A to Side B of his life. The surgical work required immersion while the track needed him to be fast, since you have no more than 13 seconds for your "opus" in 110m hurdles.

When he failed to achieve something he felt capable of, he was utterly devastated. Sometimes just for a minute, other times for days. This could happen to any of us, and when it does, just remember what he said: you need to go back to the starting line and set your goals again.

The starting line for vets is quite a safe place. As Zoltán Kovács, Secretary of State for Public Diplomacy and Relations of Hungary said at the graduation ceremony, the University of Veterinary Medicine Budapest "is the highest ranking Hungarian university in the international lists at the moment".

Gusztáv Balázs

Conversation with associate professor Dr. Zoltán Vincze

Chemistry Department aims to become a catalyst

As students are getting closer to the end of their second semester, they attain the experience to use the student lab. This place allows them to obtain manual skills even if they spend more and more of their lives in the virtual space, says associate professor Dr. Zoltán Vincze. Chemistry is an especially important subject for people choosing the veterinary profession, since biochemistry, just like so many other subjects, is based on the knowledge gained during the first two semesters. The associate professor, who is also the head of the Chemistry Department, has been decorated by the Senate with the Pro Universitate Gold Medal. Here's an extract of our interview with him.

GUSZTÁVBALÁZS

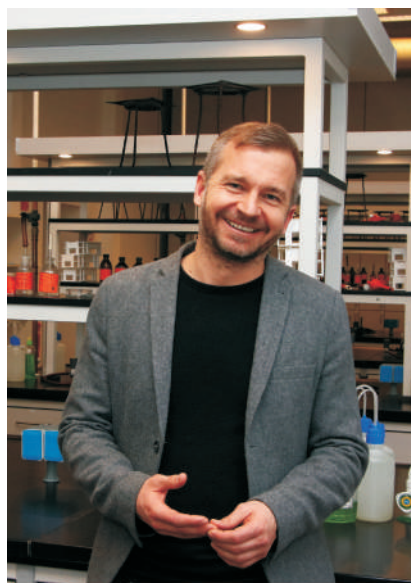
– I was born in Budapest in 1974. I am from District 3, I grew up in the area around Árpád Bridge. I completed my secondary education in the Dániel Berzsenyi Grammar School. I was interested in many things, especially chemistry and biology. At first I even considered becoming a veterinarian, then I tried to get in psychology.

– **Why did you eventually choose chemistry?**

– A childhood experience may have played a role in it. My elder brother was studying to become a food analyst, and he got a little chemistry lab for Christmas. It was quite a big package with vials and chemicals. I liked it very much and although I soon found out the present was not for me, I still remember the smell of those chemicals to this day.

As a student at ELTE University, I was going to study biochemistry, but my first exam turned into one of the most horrible memories of my life, even

though I had frequented the classes regularly. My interest was broken and I turned towards organic chemistry. As a member of the Student Research Society, my work was supervised by **Dr. András Kotschy**, who is now the managing director of Servier Research Institute, a company involved in

"If possible, I try to solve everything with a cool mind"

original pharmacological research. He became my thesis supervisor and I stayed with him for my doctoral studies, too.

– **How clear are the boundaries between organic and inorganic chemistry today?**

– This distinction is more relevant today for educational purposes, boundaries have been blurred by now. Just think about the interactions between metal ions and biomolecules or the dynamically growing discipline of organometallic chemistry. Organometallic compounds contain metal-carbon bonds, which adds

highly interesting and valuable characteristics to these materials. We use a lot of organometallic reagents and catalysts in our daily work in synthetic chemistry. My doctoral thesis was related to this topic, too: I studied the palladium-catalyzed formation of carbon-nitrogen bonds. Later on, I continued this research at the University of Veterinary Medicine as well.

– **As far as I know, you've been working in István Street since 2001.**

– Yes, that was the year when I got employed by the department, but a friend and I had already conducted practice here as a doctoral student. When there was an opening, Professor **Dr. Pál Scheiber** offered the position to me and promised that here I can finish my doctoral thesis, which had many overlaps with the research topics at UVMB, fortunately.

Just like in other sciences, your research work in chemistry is often characterized by many years with hardly any success coupled with a lot of suffering, blood and tears, followed by a sudden "breakthrough" of publishable results. The same thing happened to me in terms of my doctoral work. I was also able to climb the academic ladder: I became a senior lecturer, I habilitated, wrote articles and taught.

– **What's special about today's chemistry curriculum?**

– In addition to the "classical" general and organic chemistry, we also teach food chemistry and materials science, which were not in the curriculum before. We offer an insight into all the materials used in human and veterinary medicine, including sutures and implants as well. We also have introductory courses into nanomedicine, the science of the

future. Hungarian students usually pass the written exam without major difficulties. Despite the supporting optional classes and consultations however, international students have an unfortunately high fail rate. On the other hand, foreign students, especially from Germany, are very skilful in the lab; they are focused, fast and accurate, and they have a good attitude.

– **Can other students perform well in the chemistry lab, too?**

– As students are getting closer to the end of their second semester, they attain the experience to use the student lab.

This place is ideal for them to obtain the necessary manual skills. We spend more and more of our lives in the virtual space, even though manual activity has its own beauty, too. In the first practical classes, we always feel there's a bit of uncertainty, especially for foreign students, even when it comes to simple, basic things such as lighting a Bunsen burner.

– **When talking about you, students**

always reflected on your helpfulness and your ability to see what they don't understand.

– I feel I'm a calm and cooperative person. If possible, I try to solve everything with a cool mind. Maybe that's what students feel about me. There's always a humane way to handle the emerging difficulties. In fact, that's how you can find good solutions for any given problem.

– **What do you like teaching the most?**

– Materials science, medical biomaterials that have revolutionized medical science in many respects. Just think about the implants currently applied. We have an optional course on this for students interested in the area.

– **What has been your most satisfying achievement as a researcher so far?**

– To defend my PhD thesis in 2006, I managed to produce the alkaloid of a Chinese herb, the raceme form of mangochinine. After many years of work, it was a great pleasure to see the

material in the form of a little white powder. It took a lot of time and synthetic steps to create it on a small scale first, and then increase the scale to produce it in the necessary amount of 200-300 milligrams.

– **What do you think would dot the i's and cross the t's for you?**

– Every chemist who decides to go into medicinal chemistry, including myself, always dreams about discovering a molecule that is sold in pharmacies. To have a realistic chance for that, I would have to be working in the pharmaceutical industry, but you never know, maybe...

– **What do you like doing when you take off the "white lab coat"?**

– Ball games have been my favourite ever since my childhood. I regularly play beach volleyball and I love badminton. My other favourite is canoeing. I've canoed in Hungary's many living waters from the River Dráva to Rába. I always look forward to good weather, the spring.

Interview with veterinary student Benjámín Zákány

"They keep asking me when I return home as a doctor"

Fourth-year student and Campus Student Committee president Benjámín Zákány is a member of the University's "Szilaj" Folk Dance Ensemble. He is a community-minded person to the core, not least because few people have lived longer on campuses than him. His life is characterized by determination and interesting turns of events. He can spend hours marvelling at a mud-brick house, has great respect for the old herdsmen, but he enjoys the benefits of living in a metropolis when it comes to meeting a long lost friend on the Grand Boulevard after midnight. Here's an extract of our interview with him.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born in a farming family. On my father's side, we have long been involved in animal husbandry and plant farming. My aptitude to the veterinary profession is probably rooted in that, too. My father is a nature conservation officer in Bükk National Park, my mother is a kindergarten teacher in Bőcs.

I completed the first 6 years of primary school in Bőcs, then I went to high school and spent the second six in Lévy József Secondary Grammar School of the Reformed Church in Miskolc. Now I am spending the third six here. I have two sisters. One of them

studies textile design at MOMÉ in Budapest. My older sister lives in Debrecen with her husband. She has an economist degree and works in finance at a company.

– **What were your interests before you came to the University?**

– I studied playing the guitar from the second grade up. I originally wanted to be a drummer like my grandfather who played percussions in a village band. I inherited his drum sticks and brushes, but then I was talked out of it and now I'm happy it turned out that way, because you can make a bit more of an impression with a single guitar than a single drum. If there's some

social gathering at a campfire or barbecue and there's a guitar there, I just have to play.

As far as being a long-time campus resident is concerned, it all started in Miskolc where I had danced in the Szinva Valley Folk Ensemble since the age of fifteen. The city was 25 kilometres from our home and it was more convenient to stay in Miskolc after the late practice hours. Since folk dancers tend to like folk music, I learned to play an easy-to-learn folk instrument, the zither.

– **After Miskolc, Budapest can't have been too difficult...**

– ...that's an interesting story. As a high school student, I often travelled to the heart of Hungary, but I never had a wish to live in Budapest. If I had had another opportunity, if there had been a chance to study veterinary medicine somewhere else, I probably would've chosen that other university. Since it's the only one, I'm happy with it, and I even got to like the capital a bit.

For a country student living on campus, it is a great advantage that it takes no more than 25-30 minutes to get to the University. If there's a party or you want to go to the theatre with your friends or girlfriend, you can do so any time. If I decide to meet a former high school friend on the Grand Boulevard at midnight, I just do it. However, if I obtain my degree, I will likely live my life in a small village.

– **What have your studies been like so far?**

– The first exam period is hard for any generation, because you don't know what to expect. You can't rely on the opinions of those who are already over it, because they always say it wasn't so bad. The comprehensive anatomy exam was the first obstacle where I felt I had to learn a bit more and had a hard time completing it. When it comes to exams, I am usually unlucky, but you need some luck, especially for oral exams, because the question you draw may be very important. But that's all right, since even if I get stuck, I always learn everything eventually. On the whole, the eighth semester will be a harder nut to crack than any of the

previous ones. Clinical subjects are more and more complex. Now we see why we need to learn the foundation subjects so well: if you didn't learn it back then, they won't repeat it here for you. The comprehensive equine medicine and pathology exams are towering over us. Nevertheless, I believe you can still consider a failed exam as a good feedback. The message it sends is: "Don't you believe you know this. Learn it again, and well."

– **What does the Campus Student Committee do?**

– Our role is similar to that of the University Student Council. We represent interests, organize programmes, connect the management to the students. We participate in the admission process. We even help if someone can't get along with their roommate. Thanks to an idea our ancestors came up with, we have a laundry room with industrial washing and drying machines.

At the beginning of the interview, you mentioned you envisioned your future spent in the country.

There are several factors to influence my future, including my relationship and many other things, but I'm sure I won't go without work if I return home. The region has a huge shortage of vets, especially livestock vets. The farmers who know me keep asking when we are going to meet, when I am going to return home as a doctor, because they need my skills. It's a great feeling.

– **What other interests do you have?**

– My father infected me with the love of nature. I follow his example and strive to protect nature and our environment in the broadest sense of the word. For me, nature conservation,

veterinary medicine and farming are overlapping concepts. I include hunting in this list, too, since it's much more than just shooting an animal. That's actually the smallest part of it. Hunters live in nature, they observe the beauties of nature and preserve wildlife.

I am also attracted to art, especially music I play and cultivate it for the joy

"Clinical subjects are more and more complex"

of myself and others. I have a lot of respect for folk arts and crafts as well. I've read a lot about it and discussed the matter with people, who still lived in it. I wonder if we give enough thought to the fact that people didn't use to go to the store and buy things they needed. They made them instead. As handymen, they replaced the worn parts of the carriage, for example. They knew which tree they had to use and how to carve it into shape.

I love old houses and farmyards people built together with their neighbours and relatives. There's so much beauty and skill in a mud-brick house or a simple barn they may have actually built even better than the house, because it was more important. You can learn a lot from the work of the herdsmen, too. They had amazingly extensive botanical knowledge, for instance. You could find bigger nature conservationists among them than you'd ever think!

Államotudományi Egylet

OKLEVÉL

OKLEVÉL